

*În lumina și în pilda acelei clipe
istorice tutelare, în care se înfăptui prima
mare unire a românilor, veghează neobosit
la cîrma destinului național Viteazul
unității noastre de azi și de totdeauna.*

ALMANAH **flacăra**

1983

La 26 ianuarie 1983 tovarășul Nicolae Ceaușescu împlinește 65 de ani, din care 50 de prodigioasă activitate revoluționară, de fermă și neprecupețită angajare în slujba Partidului, Patriei și Poporului.

Născut - printr-una din aceste rare, dar semnificative coincidențe ale istoriei - în anul Unirii de la Alba-Iulia, cîrmaciul destinului național e pentru noi simbolul și girantul unirii unui întreg popor în jurul Partidului, pentru triumful Socialismului pe pămîntul României.

La mulți ani, iubite conducător, întru slava Țării pe care ai ridicat-o pe culmi de civilizație și progres!

În semn de omagiu, am reprodus pe copertă tabloul care însoțește, în zbuciumul și lupta sa de fiecare zi, pe președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în biroul său de lucru.

Autorul celebrului tablou „Intrarea lui Mihai Viteazul în Alba Iulia” este

artistul D. Stoica

NICOLAE CEAUȘESCU — OMUL, REVOLUȚIONARUL, CONDUCĂTORUL

I. ACASA

Sînt sus pe deal, „la Trupini”, și așteaptă rădăra Soarele. Îi urmăresc în glind cum, osemenea erailor mitologici, iese din marea cea mare; cum își aruncă primele săgeți în platoșa de opă a Soarelui; cum, cu pas galactic, a parait să urce spre cea mai vestică aşezare a țării — Beba Veche; îi văd cu ochii glindului cum gîfulesc cu pulberi de aur așele alitare alpestre ale Carpaților și cum, apoi, alunecă spre firul văilor pe sînușurile versanților, către șesuri...

Iată-l. Este dis-de-dimineață, iar Plapcea Mică solută lumina astrului cu mîrlodele-l de oglinzi ale undelor încremenite de ger. Acolo, jos, înghă pod, în Scornicești, în a douăzeci și șasea zi a lui Ianuarie 1918, în casa aceea de lemn, cercuită cu ștocheși de brad, lipită cu pămînt și acoperită cu șindă s-a născut Nicolae, al treilea copil al soților Alejandro și Andrușia Ceaușescu.

Se împlinește de atunci șizeci și cinci de ani.

Sîntem ceea ce devenim, iar fiul comunei Scornicești a devenit unul dintre primii oameni ai lumii, dar în primul rînd al nostru, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România. Șizeci și cinci de ani de viață. Timp calendaristic. Dar — și o știm de la secretarul nostru general — adevăratul timp al omului este timpul țării sale. Iar timpul țării este timp istoric. Trecînd prin tot și prin toate. Dar mai ales prin oameni: cațona înfîntă a pîrîntilor, mașilor și a trădărilor noastre. Oameni care au ținut cu unghile și cu dinții pămîntul pe care trăim noi, acum, alții, dar OAMENI. Pentru că, din mers, ni s-a predat marea lecție a demnității. Anume că: stă în puterea omului să înțeleagă, dar înțelegerea e posibilă numai în libertate; stă în puterea omului să se lă în stăpînire, cu condiția să nu se lase stăpînit.

Să în puterea omului. Totul.

Pentru că — s-a spus — omul poate atîc cît știe, iar partidul ne-a ajutat să știm că important

nu este cît trăiești, ci cum trăiești, cum muncești. Partidul ne-a învățat să iubim munca nu ca scop, ci ca mijloc. Pentru că putem transforma numai transformîndu-ne. Acestea și altele asemenea ne-a învățat partidul, tovarășul Ceaușescu.

...Am coborît în comuna Scornicești. Una dintre cele mai mari din județul Olt și din țară. Și printre cele mai frumuse. O comună de frunte: 13 sate (atesta documentar din secolele XVI—XVIII), peste 12.000 de locuitori. O comună pe cale de a deveni un model de aș agroindustrial. La sediul cooperativelor agricole de producție, sub parintul secretarului general, un citat: „...nu uit că m-am născut pe aceste meleaguri și aș dori ca locuitorii acestor ținuturi să nu fie ultimii, ci printre fruntași în muncă.” Transcriu fraza în carnetul de reporter cu justificată emoție. Recunosc în ea vibrația dorință a primului bărbat al țării — exprimată clar, cu nestînsă ardore patriotică — de a ne ști fruntași în muncă nu numai la noi, ci și în concertul muncii popoarelor lumii.

— Să nu vă imaginați cumva că fiind „de-oi casă”, exigența tovarășului Nicolae Ceaușescu față de noi, locuitorii Scorniceștilor, ar fi mică — Îmi spusese moș Nastase Avram, fost prieten bun cu părinții secretarului general. Și continuase: Dimpotrivă, să știți că se muncește din răspuneri pentru a fi la înălțimea cerințelor sale. Cooperativa noastră a fost înființată în 1950. Am parit cu puțină agoniseală, dar cu multă voință de muncă. Eram cu totul 42 de familii și 154 hectare de pămînt. Aveam 7 vaci, 35 de porci și 10 perechi de boi. Recolta din ocol an? În medie la hectar 584 kilograme de grâu și 946 de porumb. Valoarea averii obștei era pînă a trei sute de mii de lei. Deși avea de îndeplinit importante sarcini în partid și în stat, deși țara era confruntată cu probleme inimaginabile de grele, tovarășul Ceaușescu a venit la noi, a participat la două adunări generale ale cooperativatorilor, ne-a îmbărbătat, ne-a ajutat cu sfaturi. Postrăm procesele verbale de atunci. Ne-a ajutat tot timpul, venea și vine și acum și discută cu

MĂRTURII ALE TINERETII REVOLUȚIONARE

La vârsta de 15 ani, în timpul primei arestări (1933)

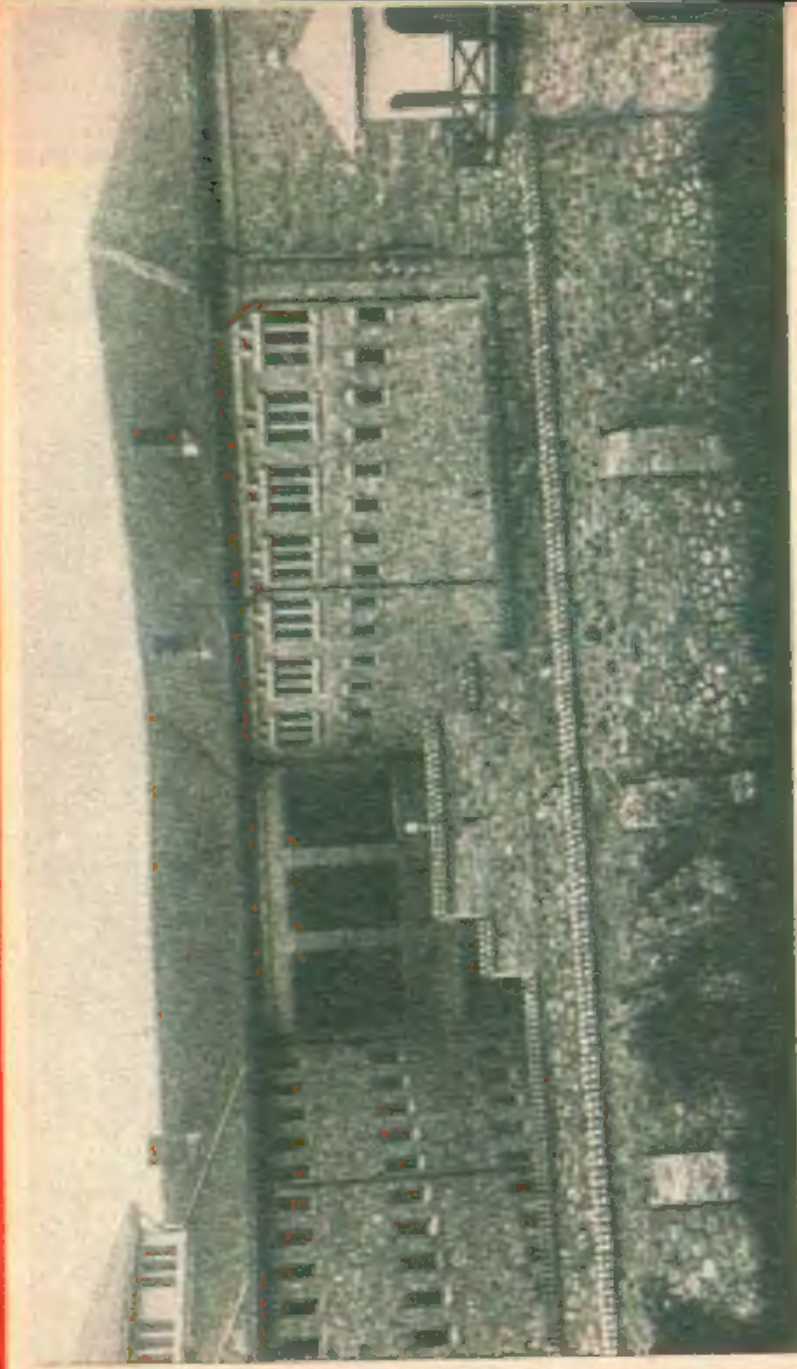
Membreu al secretariatului Comitetului Central al U.T.C. (1939)

Ordonanța Consiliului de război al Corpului 3 Armată prin care tinăreul revoluționar Nicolae Ceaușescu este trimis în judecată (1936)

Un grup de interni politici, în eliberarea din închisoare Doftana (1939). Primul din stînga, în picioare — tovarășul Nicolae Ceaușescu

Penitenciarul Doftana

Notă de urgență privind transferul
răscornicului Nicolae Ceaușescu
în lagărul de internee politici
Tirgo-Jiu (14 august 1944)

1944. Tovarășii Nicolae
Ceaușescu și alți tovarăși în
lagărul de internee politici de
la Tirgo-Jiu

batăminii. Podzolul degradat, smolinitele, nu numai ele sînt de lucru, ci mai ales oamenii. În primul rînd oamenii! — ne spunea tovarăşul Ceauşescu. Pot să vă confirme şi colaboratorii pensionari Lazărescu Meleto, Florea Oanţă, Ene Dumitru. Erau ani grei de muncă, dar şi de satisfacţie de o-î avea în mijlocul nostru pe omul care avea să devină primul preşedinte al României. Mie-mi spunea aneneau, că-i ştiam de cînd era mic...

— Exact, cum a fost copilul Nicolae Ceauşescu? Anica Oprea, fostă colegă de clasă: Învăţa foarte bine, era curajoş şi tare-l mai plăcea să se dea cu sania de pe dealul Bălăceanu, pînă la capul podului, îngă casa lor; vara strîngea cu noi buchete de pelinăriţă, pentru săpun... Copiii Ceauşescu erau cuminţi şi buni, nea Andruşa nu ştiu să-l fi bătit vreodată. Nicolae era bine văzut şi de învăţători, pînă-ntr-o putra l-am avut pe Bălaci Mateescu, apoi pe Ion Bărdăscu... N-am să uit iarna cînd jandarmii l-au adus acasă... Era zăpadă pînă la stăboraică (virful ulucii — n.r.) pe strădă nu se mai vedeau nici oamenii din căruţe, cînd mergeau cu sacii la moara lui Ion Gherzan, da' hăinii dă nu se uitau că-l copil şi l-au adus pe jos. Îmbrăcat doar în cămaşă şi pe cap cu o bască... M-am mirat că nu plîngea, aşa ceva nu se uită...

2. OMUL, CONDUCĂTORUL, REVOLUTIONARUL

Priviri inteligente, drept şi direct, deşi îmbrăţisate de oboseală; trupuri tinere, nelicovolate, şi paşi fermi, deşi braţele şi picioarele purtau povara zornăitoare şi zguduitoare a zărilor din otel; frunţi zenite, deşi sîrutate şi încercate de griji şi de aerul dintodeauna rece al străzilor de sub Timpa; dar şi calm; dar şi demnitate; dar şi curaj; dar şi hotărîre; totul încre bălănele — lată ceea ce atrăgea atenţia asupra convulsului care în dimineaţa zilei de 17 mai 1936 se îndrepta implacabil spre clădirea Tribunalului militar al Consiliului de război al Corpului V de Armată din Braşov. La ora 9.00 sala de judecată răsună de rostiri sacadate ca nişte troasne de arme — se făcea apelul acuzaţilor şi se citea ordonanţa definitivă de dare în judecată, 154 capete de acuzare. Cele mai multe şi cele mai grave îl priveau pe acuzatul Nicolae Ceauşescu, împlinise 18 ani şi patru luni...

Cum s-a comportat? S-a vorbit mult şi pe drept cuvînt despre atitudinea exemplară a — pe atunci — foarte tînărului militant comunist, lată însă şi două fapte mărute doar în aparenţă, dar care în realitate conturează un profil moral de om, de revoluţionar şi de conducător fără cusur, un adevărat model. Ambela aspecte le-am desprins din ziarele vremii. 1. „Bătălie? Ho-ho, şi încă cum! Jandarmii nu se joacă. O spune, totuşi, simplu, ca pe un lucru dovenit firesc, scripind din cînd în cînd un gest: trei degete unite, descriind cercuri, ca pentru rotunjirea frazelor. Nu o împlinise 20 de ani şi o fost şi el condamnat,

în aceeaşi şedinţă de simbioză, la şase luni închisoare. Tot pentru ultraj. Şi aume pentru că — la ouzul geodelor data lui Tarnovski — a-a adresat consiliului spunînd că se solidarizează cu camaradul său. Inimă tîndră şi generoasă... 2. „Intrăm în sală şi găsim pe acuzaţi în bănci, Tineri toţi... Au îndurat destula, dar nu se plîng. O femeie de oforă trimite unuia dintre ei un corn. Băiatul îi împarte în patru. Sînt patru înşi care mîlîncă acum dintr-un corn...” lată şi declaraţia militanului Ion Stănescu, acuzat în acelaşi proces: „Cel care a contribuit cu vorba şi cu fapta sa, cu întreaga sa atitudine la puternica sudare sufletească a micului nostru grup, la întărirea hotărîrii noastre de luptă a fost tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Concomitent — necrutător şi deosebit de combativ.” Şi încă. „Cel mai mult a avut de suferit tovarăşul Ceauşescu datorită dirigeniei de care a dat dovadă. Organele de anchetă nu au reuşit să-l afle nici mîcar numele, fiind nevoite să ceară sprijin agenţilor de la Bucureşti ai Siguranţei statului, pentru a-i stabili identitatea.”

Anii au trecut cum ştim. Munca neobosită, abnegaţia nedeţinută şi lupta neprecupetă l-au îndrăst pe tovarăşul Ceauşescu în fruntea destinelor partidului şi ţării. De nedespărţit îi sînt faptele de om; faptele de revoluţionar; faptele de conducător, lată confirmări. Altele. Pe-true că dincolo de zile şi de nopţi, dincolo de ani şi de anotimpuri, ceea ce dăinuie cu adevărat sînt faptele. Ele rămîn semănate în oameni (De aceea trăiesc cît omenirea. De aceea sînt nemuriri!) lată un astfel de fapt — petrecut în Bărdăgan, sîmbătă 26 iunie 1965 — aşa cum a rămas el în memoria Eroului Muncii Socialiste Ion Spătăreanu, preşedintele C.A.P. Gheorghe Doja: „Volea să vadă tot, să ştie tot. La un moment dat s-a urcat pe combină — tocmai primisem nişte combine noi — şi a pornit cu ea. Careva dintre cei cu care venise la noi, un tovarăş mai vîrstnic, l-a strigat aşa, ca unul tîndr: «Las-o în pace, de ce te amesteci în chestiile astea?» Nu l-a răspuns, l-a privit doar zîmbind într-un fel care eu am înţeles că ar fi vrut să spună aşa: «Trebuie să mă amestec şi o să mă mai amestec.» Şi o mers mai departe, a tras două brazde prin lan apoi a coborît mulţumit. Aici, la Gheorghe Doja s-a tras prima brazdă a unei noi gândiri şi acţiuni revoluţionare...”

A fost ca şi chemarea de la Soarniceşti: „Doresc să fiţi printre fruntaşi în muncă...” şi au răspuns cu aceeaşi dragoste şi cu aceeaşi promptitudine toţi cei care sub lopovită şi ninsor, ori sub viscoliri de soare contribuie la glămădirea aromei plinii româneşti. Au răspuns muncitorii pămîntului din Satu Mare şi din Insula Marea din Dobrogea, de pe terasa lăcomiei, de pe fostele nisipuri zburătoare ale Dăbulenilor, ori de pe podişurile Moldovei, ori de pe obştile Bucovinei... „Doresc să fiţi printre fruntaşi în muncă, braţele-brăţelor, munca-muncii, s-au alăturat românul şi maghiarul, şi germanul şi toţi ca unul au făcut să rodească vetrele de pline ale ţării. Cel drept, nu toţi au muncit cu aceeaşi vrednicie,

În timpul vizitei în județul Mureșoara (septembrie 1982)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în timpul vizitării Combinatului petrochimic Midia Năvodari (octombrie 1982)

Unii au încercat să se împuneze cu surcelele altora, alții ar fi dorit să prezintă doar fața scâlpitoare, lustruită ad-hoc, a lucrurilor... Iată o împlinire din urmă cu doi ani:

Era dimineața pe la 9 și jumătate, la Singureni. Presedintele și inginerii și contabilii și încă alți ctivi din suflarea sefăscă a ceapeului tuciseră sediul — un fost acaret al Contacuzinilor — fiind că nimeni de la centru n-are să se încumete carul pe la el. Las' că noroalele singurânelor nu-i lămbia dect orareari pe tavarșii din capitala nou înființată a județ Giurgiu, dar în ziua aceea — aflaseră și știrea — în zonă se aștepta vizita tovarășului Ceaușescu. Cel de la Călugăreni se uitau deja în lungul asfaltului, pârindu-li-se că și vâd și aud mașinile din coloana oficială. Frumose lucruri erau de înfățișat la Călugăreni, numai că ceasurile începuseră să fie privite mai des și cu nedumerire. Ei, distia de la Singureni fuseseră lăsați la doi și la poșta moreală, ca înși ca se aflau cam fără vlagă economică într-o comandă în care — ce-i drept e drept — se pripășise vrednicia greierilor și-i tăpase vad nechibzuința. Animalele lor — cite se deschinseseră viu de sub topanetele gerului — rămneau acum moarte cite șapte-opt pe noapte, dar nici de găbează, nici de gura de lup, nici de erantitudine de urs... Cam astea erau gândurile tehnico-administrative ale ofițerilor în păr în dimineața aceea, pe la 9 și jumătate, la sediul ceapeului Singureni. Radioul se auzea în surdina, zău curgea egală cu celelalte, timpul părea că n-are preț... Atunci a năvălit unul din sat și le-a spus cu mare risipă de glas că „tovarășul Ceaușescu e la ferma de la Stejaru, deși nu era în plan”. Într-un minut s-a golit sediul, fiecare s-a dus cum pe unde ar fi trebuit să se afle încă de dis-de-dimineață. Eu — îmi povestește acum ajutorul de contabil Mocanu Ion — am rămas în acoun și rdeam în mine privind-i p-dia care fugeau. Îmi adusesem aminte că era miercuri, 1 aprilie, iar pe insul cu vâstea îl știam de șolitar. Următoarele zece minute am fost în sediu singur-cuc. Apoi am auzit iar cum bubuiau treptele sub pașii culva. Noui venit o strigat din prag: „Să vind cineva ca să ofera explicații tovarășului secretar general!” Cum rămăsesem singurul „cineva” am coborât și am ajuns în curte. M-am îngâbenit mai tare dect mașina ARO în care se afla tovarășul Ceaușescu. Am strigat. Bună ziua și să nu trăiți, dumnealui mi-a răspuns la salut (era însoțit doar de ctiva tovarăși) după care m-a întrebat «De ce mor vacile la dv.?» Eu, ce să zic, picam de frică și-am dat-o p-a dreaptă: „De foame, tovarășe secretar general.” «Am văzut că le dati furaje stricate...» „Își mănincă și așternutul de sub ele...” Apoi am luat-o spre grajdurile de aici. Era o apă mlîid, și niște hirtoppe, pereti obiș se zăreau de sub bălegar, vrea 20 de mil de tone, altele soci cu îngrădămintă chimice fuseseră basculați într-o băltoacă și — culmea! — la vrea douăzeci de pași, chiar în fața noastră zăcea uitat un cal... „A murit azi noaptea, a sărit cu gura un mdagozioner, n-am apucat să-l ridicăm.” Presedintele ceapeului se întorcea și el diaspăre grajduri, chipurile pînd atunci fusesse capleșit de treburi p-ocale. Vocaa

secretarului general era foarte caldă: «Întrii să faceți curățenie pe aici, apoi grupați animalele pe ferme, să reamenajați sectorul zootehnic, să construiți o fermă de păsări, să modernizați pășunea, începeți cu oamenii. Vă dau două săptămîni ca să faceți lumina...»

Doi ore mai târziu, la Călugăreni, vizita de lucru a reîntors în programul dinainte stabilit. În aceeași seară, la Singureni a fost ales alt președinte. Oamenii l-au vrut pe Iordache Ion, care pînd atunci fusese tractorist și bun șef al secției locale de mecanizare. I s-a recomandat să instaleze rînduială de gospodărie. Alții s-au ales cu sevele sancțiuni. De atunci a trecut un an și ceva. Noutăți? Drumul principal din Singureni a fost asfaltat; pe istaul comunei zburdă vreo mie de bovine (Vacile au sărit de la 2 la 6 litri de lapte, iar mortalitatea lor este zero!), apoi cam 1400 de oi... De pe urma fermei de păsări s-a obținut un milion de lei numai pe ouă, există acum 13 grajduri curate-curate, se mai ridică două și un grup de mușci, în jurul lor înverzește o pășune irigată cu apa din cele cinci puțuri săpate special, iarba cu coșit-o a doua oară (în iarna lui '81 — '82 cel de la Singureni au adunat atîtea furaje că le-au prisos și-au dat și celor de la I.A.S. Adunații Copăcenii), iar grăjduri cum sînt Toma Iliu, și Toma Constantin, și Stancu Iliea, și Avram Ștefan și alții au început să cîștige peste 50.000 de lei pe an... Altcare? Poate doar faptul că de atunci n-a mai fost lundă fără ca pe la Singureni să nu treacă — cine credeți? — însuși ministrul agriculturii.

Exigența, obștința de a lua hotărîri în deplină cunoștință de cauză — iată alte note caracteristice stilului de muncă propriu tovarășului Nicolae Ceaușescu. Și încrederea în talentul și în capacitatea creatoare a oamenilor țării. Exemplu? Iată-le: Sintem a 27-a țară care construiește pe Terra cel-de-al 57-lea metrou. În același timp cu Bucureștiul se lucrează la construcții similare la Bombay, la Sao Paulo, la Hong Kong... Dar sintem singura țară — aflată între cele în curs de dezvoltare — care-și construiește metroul cu mijloace proprii. (În lume, numărul acelor capabile de aceeași performanță egalează suma degetelor unei singure mîini). „Adică numai cu oameni și cu utilajele noastre”, îmi amîmîmuse ideea tovarășul general locotenent Petre Constantin, directorul general al întreprinderii constructoare. După care o adăugă că „o fost un act de curaj excepțional, dar și de aprofundată cunoaștere a posibilităților noastre de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, care ne-a oferit șansa de a putea oferi lumii ce sînt în stare să facă ramdail chiar numai și pe baza de ambiție. Filadelf de tradiție nu putea fi vorba la metrou.” Într-adevăr, neam-de-neamul nostru n-a mai făcut așa ceva. Numai că — deloc întîmplător — trăim în țara meșterului Manole. „Tovarășului Nicolae Ceaușescu îi datorăm atît înființarea facultății noastre, cit și relansarea industriei aeronautice românești.” Este chiar afirmația conf. dr. Ing. Corneli Brebente, decanul Facultății de aeronave din I.P. București. Iar rezultatul? am întrebat. „Cu prilejul deschiderii anului universitar 1982/1983 l-am prezentat

Aspect din simbul ceremoniei în cadrul căreia tovarăşului Nicolae Ceauşescu i-a fost înmănată înalta distincţie „Om al anului 1981”, conferită de Adunarea Naţională din India

tovarăşului secretar general principalia noastră realizarea — un avion tînă care s-a bucurat de frumoase aprecieri. Indicaţia aşă gîndim cu capetele noastre s-a materializat deja prin proiectarea în concepţie proprie a unui avion de antrenament economic, dar cu performanţe deosebite. Nu trebuie uitat că tot la noi s-au făcut studiile experimentale privind aerodinamica unor carosarii — vezi cazul vagonelor de metrou — apoi turnul TV care urmează să se construiască; iar platforma de transport pe pernă de aer poate fi văzută funcţionînd la Cugir. Important este că s-au învins nişte inerţii...

Ştefan Knuff, secretar al Comitetului Judeţean Sibiu al UTC: „Lupta cu inerţia este acum, mai mult ca niciodată, un program politic ca căpătî în toate domeniile vieţii materiale şi spirituale demnitatea şi nobletea unui efort permanent înfăţişat de simbolul fără egal al comunistului şi revoluţionarului care este tovarăşul Nicolae Ceauşescu.” Remarca tîndrului activist sibian vizează o altă incidenţă a personalităţii secretarului general al partidului: grija faţă de omul muncii, atenţia permanentă pe care primul minor al părţii o manifestă faţă de noi toţi, dar în primul rînd faţă de muncitori. Dovezi? De astă dată trei, dintre sute altele. Silviu Stănculescu, actor: „La recomandarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu au luat naştere o seamă de teatre muncitoreşti, aspiraţie pe care eu nutrit-o în trecut şi unii oameni de teatru cu dragoste de popor. Iată o nouă deschidere spre afirmarea talen-

tului şi virtuţilor oamenilor din fabrici şi uzine. Schimbul acesta viu de experienţă este în egală măsură necesar profesionistului şi amatorului. Stagnările permanente pe platformele muncitoreşti vorbesc despre împlinirea menirii artistului nostru de azi. Festivalul Naţional «Clătorea României» născut tot din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu — căruia îi adresăm pentru aceasta o recunoaştere multumira — prilejueşte o nelăchipuit de frumoasă şi de cuprinzătoare manifestare a bogăţiei, a tezaurului de talent al românului, totdeauna meşter la muncă, dar şi la joc.” Antal Arpad, strungar. Unitatea de meconizare pentru transporturi şi construcţii forestiere din Miercurea Ciuc: „Ştim foarte bine că datorăm lubritului nostru părinte şi conducător pentru grija deosebită, permanentă ce o poartă dezvoltării multilaterale, armonioase şi unitare, a tuturor judeţelor şi localităţilor patriei, oferindu-le astfel condiţii libere şi egale de muncă şi viaţă, de formare şi de afirmare. Soluţionarea într-un spirit de înalt umanism revoluţionar a problemelor naţionale — care poartă pecetea gîndirii şi acţiunii creatoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu — este o dovadă excepţională a ceea ce poate realiza un popor sub o conducere înţeleaptă.” Toma Oprea, preşedintele Consiliului oamenilor muncii de la întreprinderea „1 Mai” din Ploieşti: „Ne trebua ca aerul un strung foarte mare (diametrul de 1 metru şi batul de zece metri) şi bineînţeles că nimeni n-a fost de acord ca să-l importăm. Atunci l-am făcut noi.

prin autoritate. Cu prilejul unei vizite la ambasada sovietică din București, Plăcintă a mai scris câteva lafe, pe care a introdus desigur în textul său, în afară de doctri... Concret, ce anume a produs și curând după aceea "I. Muș" a scris și "Facile Sykes și Lorente" singurele din lucrările de autoritate și de onoare a lui. A fost una dintre nenumăratele dovezi ale atentei cu care ne-a însoțit jurat tovarășul Nicolae Ceaușescu pe noi, în situația de atitudine petrolieră. Dar tot dintr-o persoană. În domeniul și existența complexă a creației științifice de 360 laori, și rezolvarea problemelor științifice din secolul de utopie complex, unde lucrăm peste 1600 de oameni.

Despre excepționalul calitatii de conducător ale
secretarului general al partidului nostru ne-a
vorbit și întru Ghenghe Barac, Prim
Ministru al țării la înfrângerea bușurească
a 3 August. Mă idminte povestindu-mi din
câmpul de coră după propria expresie, nu se
voia niciodată prima Prim '69. Iți bava
te mână, locomotivă era aproape gata să se
dădă în exploatare când, cu prieteli mei vizite
de lucru a văzut o tovarășă. Nu mă cheamă

[11 septembrie și 1 am. n. z. r. Aureș, gr. j.]
 1. În ziua de joi, 11 septembrie, s-a ținut o
 ședință în care s-a discutat despre
 proiectul de lege privind organizarea
 și funcționarea serviciilor de
 protecție civilă. În urma
 discuțiilor, s-a hotărât să se
 continue cu redactarea
 proiectului și să se țină
 următoarea ședință pe
 data de 18 septembrie.

Conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în mijloc oamnelor muncii de la întreprinderea mecanică „Nicoline” din Iași (septembrie 1982)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Elena Ceaușescu, la mitingul prelatenței române-chineze din Shenyang în timpul vizitei oficiale de prelatență în R. P. Chineză (aprilie 1982)

usor dar atunci m-am patinat în stăpânirea
care s-a formată și doar întreprinderea
vârșii a împiedicat ținea mîinii și

și se vede, foarte că mi s-a și
ce se pune un îndelung nelămurat între
de de muncitori dintr-o întreprindere..

Neculai Ion, primarul Băilei: „Ceea ce m-a
impressionat mai mult la tovarășul secretar general
este dialogul continuu pe care-l întreține cu oame-
ni, felul cum știe să le mulțumească. Can-
cel? Iată, nu mai debarie decât la vizita făcută
în toamnă lui '81 la întreprinderea de utuaj
greu „Progresul din Brăila. Alerizează elucop-
terul și din mîr de pieptur muncitorești izbucnesc
urale. Se știe că la primiri de acest fel există
un protocol, și firește că e fost respectat. Dar
cînd nimeni nu se aștepta, tovarășul Ceaușescu
a părăsit pe cel care-l însoțea și culoarul special
creat pentru domnia sa, și a pătruns în mijlocul
oamenilor strîngînd cu o căldură deosebită mili-
tari acelea mari și durabile, bătăuile de muncă
la forță și la otelărie. Și nu cred că am văzut
vreodată pe fața cuiva altă respect cît era atunci
pe fața tovarășului Ceaușescu. Am credința că
n-are nu-i mai înfrîntor în un om decît respectul
față de semenii săi care muncesc.”

De nedespărțite sînt faptele omului, ale revolu-
ționarului și ale conducătorului Nicolae Ceaușescu
și se confirmă că ceea ce dăduse cu adevărat
sînt faptele. Ele rămîn semănate în oameni. De

ace-a trăiesc și amenirea. De aceea sînt nr
rile. Pentru că așa-i, aici, la noi

3. ACASA

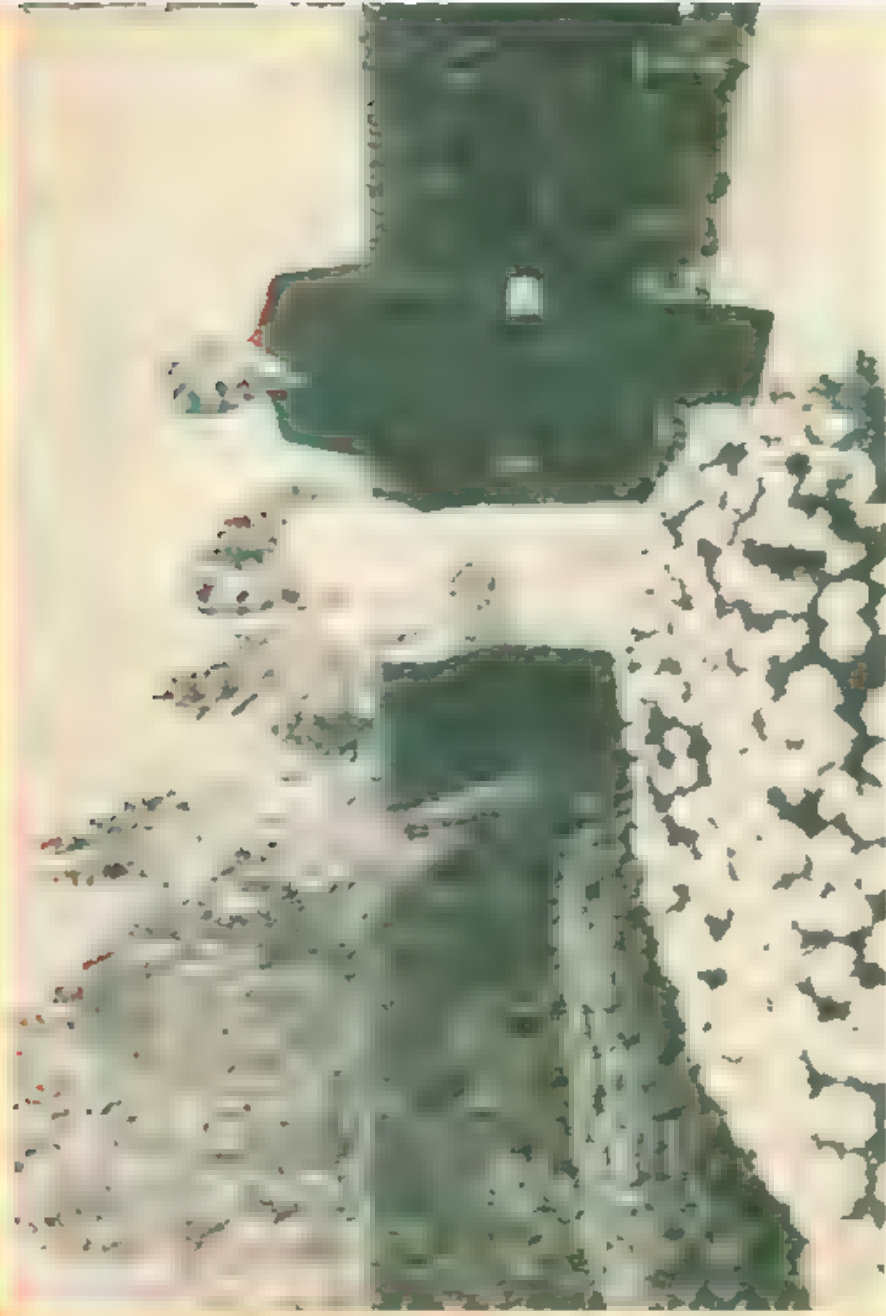
Trăim aici

Priviți jur împrejur și veți recunoaște miracolul
cosmic; priviți jur împrejur și veți recunoaște
miracolul orografic, priviți jur împrejur și veți
recunoaște Tara Jara - adică pămîntul și
subpămîntul nostru, munții neștri, apele noastre
văzduhul nostru Jara - așa cum am moștenit-o
Dar și Jara - așa cum am făcut-o noi în anul
puterii populare. Îndeosebi, așa cum am făcut-o
după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist
Rămân

Priviți jur împrejur. Veți recunoaște noua față
a satelor și a orșelor; veți recunoaște industri-
le noi, și agricultura cea nouă; și Teatrul Nați-
onal; și conurbarea întregului, și Transilvania
nui și metroul; și Porțile de Fier I și II; și Co-
nalul Dunărea-Mareea Neagră; și

Priviți jur împrejur și veți recunoaște
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA, acum, la
cea de-a 65-a aniversare a președintelui NICOLAE
CEAUȘESCU, eroul neamului nostru

MIRCEA BUNEA

Scornicești. La mormintul părinților

IANUARIE

LA SCORNICEȘTI

În Ianuarie, de ziua tovarășului Nicolae Ceaușescu Scornicești, vatra natală a Proședintului, este o feerie de alb.
Iarna, de fapt, dezavantajează satele de cîmpie. Contrastul alb-negru e prea simplificator pentru bogata varietatea infinită a deșeurilor și a corărilor care, din înveșnicitate așezărilor de plugari în restulanului, cînd rîd în geamuri mușcate și trandafiri, cînd gardurile sînt înecate în roșmarin și zorele, cînd corăile albastre de via înconjoară cu struguri țelipi de cerdacuri, cînd pe șuri sau în pomii grădinilor înveșnicesc cuburi de berze, acești toți ai sudului, feribon- de așezărilor sîntale prezintă o copioasă. În- te satele Cîmpiei Române sînt sate cu mulți co- piși pe poartărilor mai întrecînd o cu mult pe cea a vîrșului. Nu de mirare că într-un astfel de sat, aici, la Scornicești, nu departe de mu- mului ce de cîntec de leagăn al Olteului, se- rău de tovarășu țărăniș (Ceaușescu, în casa ul Andrușu Ceaușescu, părinte a zece copii, băieți și fete

arună simplif ă, dezavantajează înfățișarea satelor de cîmpie, și totuși ce frumoase, ce radioase sînt diminețile de ianuarie alb, pe drumul care, desprinzîndu-se din poseaua Sla- tina Pitești, prinde să așeze puține în el rezădite în toate zăpezii. Am făcut de neva- ori, în ultimii ani, acest drum de ianuarie și a- m- tat, de nemărginită călătoria pe- eră, să-și depună omagiu la vatra de istorie și de duh a satului Președintelui. Drum de via al copăne, drum de sînie cu clinchet de ză- găai, drum de fastuos bătaie, care își le- sub tălpii de lemn, drum printre arbori în- povărați cu o chichiură fină, care te-ar ninge cu stele ca să ai sufia către ei. Cînd sînt pom- încărcați de promonadă, zece toți ai locului, cum zic toți țărăni Cîmpiei Române, va f- un an bun. Plăntățile de arbori tineri din Scornicești, rădăile de gospodari pe coline cîndva puști anticează în aceste zile înflo- rir-e primăverii. O uvertură de alu care-ă evocă, prin imaculare, copilăria, an- de început

Casa părintească din Șternicești, în care s-a născut și s-a petrecut copilăria conducătorului de astăzi al partidului și statului nostru, mareșalul Nicolae Ceaușescu

și fu cu celui mai iubit al acestui neam, timpurile lui acum albite, gându-și par pe care îl poartă acestei țări.

Într-o Șternicești cu această senzație proaspătă, augurată de ab redevenind o clipă copil, ca să-lăși firul vremii din începutul Așezare mare, robustă și teafără, așezare străveche scrisă pentru întâia oară în actele anului 1577 sat care spune istoria era în putere încă din vremea apogeului campaniei ale Viteazului pentru unirea țărărilor românești sub un singur sceptru. Moștenis adică țărani liberi și cu cului vor fi la partelabată împotriva cotropitorilor otomani, vor fi trecut Carpații, în Transilvania, sub comanda căpitanilor lui Mihai vor fi salutat triumful acestuia la Alba Iulia când viteazul ne-a redăruit pentru prima oară, cu spada vechea Dacie în vor fi veghat ultimul și tragicul ceas pe cîmpia Turdel Otârlă din cronica orașă a tocului spune că acest sat de lângă Otârlă a trimis chiar și un căpitan în oastea viteazului. Un strămoș al președintelui României s-a putut, decît lupta cu arma în mîină pentru idealurile unității și neamului, și înălțarea afirmării a ființei neamului, altă de scumpe strădăni ale lui.

Ca mai toți țărani din Cîmpia Română mereu apăsător de vînturile istoriei ca mai toți țărani din aceste întinderi fără de octo-

tre și fără pavăză în care s-a născut și pierdea în lutul anonim, ca și arma vegetelor în capriciile și fetei, cei din Șternicești nu sînt bogati în pergamente, nici în documente și pecetii. „Ca să schimbăm acum, întâia oară, Șternicești condei și biatda în călmăță și răbărie au adunat printre puștanți și sudarea muncii au tenor de al... Dar actele și hrisovurile cîmp sînt, cîmpul s-a salutat prin vînturile de foc și risipă, năvălă vâșnic și neclintit în apărarea vetei, a înțelepciunii, a nestecății în toate marile răsunări istorice ale neamului, dezlătoare de epoci pătășite la răscălașul Tîrului, la anul revoluționar al la Unirea din 59 la război independent, la anii de vîpăe 1907 sau 1916 Vremurile cu ei și cu cel care n-au fost niciodată bînde din potrivă ei, mereu și mereu au trebuit să o ia la capăt, într-o singură istorie a deschișurilor secrete, ei mereu și mereu au trebuit să lăsaie cu paștele și pînă la sfîrșit, printr-o risipă și pînă la sfîrșit, de războie, de foc de apă. Au trebuit să pună, mereu și mereu să acoperă, să ridice, mereu și mereu să acoperă, apoi să o ia de la capăt. Într-un timp mereu întrerupt cu viața, cu o încredințată erenție, cu o îndărătnicie rivală forțelor naturii, cu o istorie cu sudare cu sînge, cu gonu și cu tot ceea ce explică limba, a la, vegetarea monumentele vechi sau noi, adică înșiră și dă-

În piața George Coșbuc din București (octombrie 1987)

... adrează elui mai drag sau să? Când,
cinci ani în urmă, într-un ianuarie ca acum,
varăul Nicolae Ceaușescu, împlinind 60 de
ani, a venit pe-acasă pe la familie și pe la o
tătuță, un om al locului, trecut de 80 de
ani, pe numele lui Nașteră Avram, izvoada
ce stătu din care transcriem:

...Din satul meu iubit
Un pui mîndru-ș rădărit,
Un pui mîndru de romîn,
Cu care toți ne mîndrim
El e morele bărbat
Ca lîna cu țara sfat,
Ca so-fară mai frumoasă
Măi băgă-măi dăcșă
Sune-ți codrul frunza deașă
Nici inimă nu se lasă
Și-l urăm cu toți în țară
Aldurca de popor-
...Ez mă-ani-ș
...Să ne îndioscă

El este mîndru noastră

Om, care lăscănd astăzi Român a om
care în urmă în Rumânia de astăzi nu
omul care, în fruntea partidului și a stat,
concepe și dirijează civilizația actuală și viitoare
a neamului, este și el, în esență, un om de sat, un
sat, simbol al identității cu o realitate incom-
fundabilă, țară, văzută ca o mare familie, inde-
structibilă și indivizibilă în esență și simț. El
El este, în același timp, un om de sat din
această străveche Cîmpie Ponișă din acest
sat anăun și ferit în care își dorm, de veacuri,
strămoșii ostent ai lui Măhas și panduri ai
lui Tudor, în comunitate de gând și de doruri
cu urmașii și cu urmași urmașilor. Este omul
care — o înțeleg a Stornirești ca pretutindeni
denotă apartenența unui pămînt care și-a strîns
în el, precum veacuri de dăruire în „Măria
sau în „Lăscănd toate sevele rele mărțurii
seve, chezașul înfruntării viitorului

ILIE PURCARU

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu în vizită în R.P. Bulgaria (octombrie 1962)

CTITORI PENTRU VIITOR,

Acum, când împlineste 65 de ani de viață, prin ce dimensiune a spiritului și a faptelor poate noi cuprinde, în perspectiva anilor care ne așteaptă, înțelepciunea, îndrăzneala revoluționară, tenacitatea și omnia tovarășului Nicolae Ceaușescu, bărbatul care ne conduce și care, călăuzind pașii țării spre înflorirea multilaterală, ne învață să fim înțelepți, ne învață să îndrăznim și să stăruim în îndrăzneala revoluționară, ne învață să fim oameni de omenie! Această dimensiune a spiritului și a faptelor tovarășului Nicolae Ceaușescu este neîndoiește vocația de ctitor.

De la 22 martie 1965, când a fost ales în funcția de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, devenind apoi secretar general al partidului și președintele României socialiste, până astăzi, puterea noastră de a premedita și de a așeza neîntreziat în operă proiecte de amploare, destinate să aprindă în chipul patriei culori și reliefului noi, de la construcții de căpâți, fundamentale în peisajul uman și social, până la spectaculoase corecții ale geografiei și mediului ecologic,

a traversat etape de o tonică, semnificativă. Este o putere în măsură să producă mutații decisive nu numai împreună cu oamenii, în vecinătate și în ambianța vieții lor de fiecare zi, ci și în constituția lor de făuritori și une citirăzi noi, revoluționare. Este o putere capabilă, cum nu o dată s-a dovedit, să înfrunceze nu numai chipul zilei de azi, ci și chipul zilei de mâine, fiind vorba despre eforturi investite curajos într-o moștenire menită în egală măsură viitorului. Este o putere proprie timpului nostru, fără precedente în a se vîrste ale țării și poporului românesc.

Înaintea faptelor evdente, exercițiul retoric se dovedește a fi totdeauna superficial, grauit. Alfel spus, ne vom sprijini în acest succint bilanț de mari ctitori românești ale epocii marcată de personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu mai puțin pe metaforă și mai mult pe realitate și continuitate consecventă a unor întreprinderi umane în desăvîșirea cărora, de aproape două decenii, s-a zidit o încordare de voință și energie de o anvergură patetică și atît. Multe dintre ele, cum prez

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, împreună cu președintele Egiptului, Moïsa Sedat (Mois) Mubarak, și cu doamna Suzanne Mubarak, în timpul vizitei în țara noastră (septembrie 1982)

CTITORI PENTRU PACE

bine știu, au constituit o aspirație statornică a înaintașilor noștri, dar nu s-au putut duce la capăt în condițiile vitrege și cu mișloacele modeste ale unui timp revolut. Altele au un caracter pregnant de opere de pionierat și ideea lor nu se putea zămisii decât între orizonturile unei conștiințe libere, negrevată de semănare, incertitudine și îndolală. La fel, nu puteau fi transpuse în viață decât prin elanul unor cetățeni liberi în adevăratul înțeles al cuvintelor laolaltă, ele împlinesc argumentele cele mai grăitoare ale convingerii că în fibrele ce a mai adânci ale națiunii noastre strălucesc rezerve inepuizabile de vigoare și tenacitate constructivă, proba adevărului că un popor în temelele cărora înțelime legendă meșteșugului Mănoe este destinat unui viitor strălucit.

În primul rând, peste pragurile primăverii lui 1965, au fost aduse la capăt, într-un ritm mai alert și cu o mai certă viziune asupra perspectivei, ctitorile ale căror pietre fundamentale fuseseră așezate în anii anteriori. De departe, cel mai important șantier al acelei timp, șantierul complexului hidroenergetic

și de navigație Porțile de Fier, construit în colaborare cu I. gosiav a prietenă și a bucurat de o firească prioritate. Printr-o concentrare puțin obișnuită de forțe umane și utilaje moderna, prin adoptarea unor soluții care au scursat considerabili termenele de execuție, la 15 august 1969 a fost dată în funcțiune ecluza de pe malul românesc al Dunării. La 14 august 1970, primul agregat al puternicei hidrocentrale a fost conectat la sistemul energetic național, devenind parte integrantă din sursele noastre de putere amu să naturii. În sfârșit, la 16 mai 1972, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a președintelui Iosip Broz Tito, a fost inaugurat ansamblul sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier, una dintre cele mai ample construcții de acest gen din cuprinderea Europei. Consecințele statofici ei în geografis țărilor și a continentului. Într-un moment de puternică exaltare a aspirațiilor spre pace ale națiunii or lumii fiind mai mult decât de ordin strict economic prin marelle lac de acumulare desfășurat de la Gura Văii până dincolo de Baziaș, nu s-a asigurat

doar o rezervă formidabilă de forță destinată să creeze puterile generatoare de energie electrică și să aducă numai beneficii, remarcabile navigației pe fluviu, în sectoarele cele mai sigure ale cursului său dar s-au creat și probleme unor schimbări benefice de peisaj și climat cu capacitatea de a însoți în viața oamenilor dintr-un angajament de localități riverane o amprentă de progres și un nou orizont civilizator. Și împlinindu-se încă o punte între două națiuni, a sporit numărul punților dintre națiunile continentului.

Yatondă în aceeași ordine a priorităților, la 15 iunie 1965 a intrat în exploatare sistemul hidroelectric de pe râul Friza, la 7 decembrie 1966 odată cu punerea în funcțiune a turbinei hidrocentralei Bacău II, ultima din șiragul celor 13 hidrocentrale de pe Valea Bistritei, sau încheiat lucrările de amenajare hidroenergetică a unui riu cu trecutul obliterat doar de afluențele prin călătorește a puterilor. Peste numai două zile, la 9 decembrie 1966, a fost inaugurată hidrocentrala de pe Argeș, urmată la 31 martie 1967, de completarea a eluajului obiectiv cu cea mai lungă aducțiune subterană de a ceea dată din țară aducțiunea Doamnei străpunsă pe 20 kilometri. S-a încheiat cu acest proiect o etapă și s-au fixat în strategia constructorilor de hidrocentrale și de acumulații de apă țeluri noi, solidarizate printr-o vizuire de ansamblu ambicioasă și capabilă să integreze armonios într-un sistem, gândit la scară națională.

Lupta pentru disciplinarea lotului unui dintre cele mai rebele ruri din munții românești a început, cum era și firesc, de la nivelul unei experiențe superioare și cu mijloace materiale cu eficiență sporită, adecvate din concepție scopurilor și a fost una dintre cele mai tenace bătălii purtate în munți. Îngăzuirile rului și țărilor, pentru captarea acestor izvoare la 23 octombrie 1973 s-a consensat și cel dinți succes de prestigiu al constructorilor cu stăruință stabilite la Ciungeti și Măiaș au fost încheiate lucrările la barajul Vidra primul baraj din arcamenți cu miez de argilă. O epușă asemănătoare se declanșase năruie timp în nordul Olteniei o dată cu deschiderea șantierului complexului hidroenergetic Cerna Moșu I smana. Mai mult decât pe a se încheiași aici s-a dezvoltat pleră potențialul unei gândiri vizionare, cu bătăie în perspectivă nemulțumită să privească și să abordeze fragmentar realitatea naturii, și dresă să împună o nouă rațiune de a fi la țara întregii țări la se în Mureș Apusen, pe Someșul la Măreș și Bega, constructorii apăsau în operațiile convenții durabile între natură și oameni. Cum s-a întorsat de la fel și în vecinătatea Muntei Mic, sau pe la pe Prut și la Siret, sau pe Siret, sau la Vâlcea, muncii priului Rimnicu Vălcii, au reușit urcările de construcție a celui de a patra hidrocentrală de pe râul Dună. Până la Dună, în cascade, apele celui mai mare și mai viguros riu românesc s-au supus și se

sau o etapă cu etapi, unei din ipoteze care schimbă fața timpului devenind în primul rând prin faptul că o sustrag definitiv în studiul unor provocate de hazardul meteo-ogic, intensificându-i fertilitatea și nădăd constantă. Pe cursul inferior al Olteului rețeaua nemulțumită dintre marile noastre șantier și viața noastră de toate zilele, îndesetându-se anecdoticele ale oamenilor acestui pământ se dovedește a fi mai evidentă decât oricând.

Și calendarul lucrărilor capitale ale epocii Nicolae Ceaușescu merge să transforme într-un nou conținut de speranță o încă departe de a se încheia prin această enunțare la 6 februarie 1968 au debutat lucrările de instalare a unui vast sistem de irigații, între Dunăre și râul Buzău, pe terase strălucite, măturând în întinderea nu mai puțin decât 70.000 hectare. La 3 iunie, în același an a fost dat în exploatare sistemul de irigații Calafat—Ciuperceni. La 28 aprilie 1972, în zona comunei Dabuleni din județul Dolj, a intrat în funcțiune cea dinți etapă a sistemului de irigații pe nisipuri Sădova—Corabia. Și penderia suprafețelor irigate în tota țara terenurilor arabile ale țării a sporit fabulos.

Într-o altă ordine a eforturilor constructorive de esență transformatoare și civilizatoare într-un interes superior a civilizației, oricum am desface și am relata socotele în oameni or cu timpul, ele se încheie înerea și consecvent în favoarea epocii noastre și pildelor revelatoare ne stau la îndemână mereu consistente ca statutul și numărul primului pod românesc peste Dunăre a fost durat abia spre sfârșitul veacului trecut mărturisind capacitatea de curaj și a genului românesc atunci când i se oferă și înlesniri firești și timp de acțiune și s-au mai scurs aproape tre sferturi de veac până când s-a aruncat peste apele fluviului o nouă punte între Giurgiu și Ruse în schimb, mai aproape de noi un sfert de veac și a zăburit să înceapă trei similare încercări, de voință. Prima punte s-a construit o dată cu sistemul hidroenergetic și de navigație Porțo de fier despre care am mai adus vorba la 22 decembrie 1970 s-a consumat inaugurarea oficială a podului transilvănean rutier Giurgiu—Vadul O. În prezent alături de bătrânul pod al lui Anghel Saligny, se construiește rețeaua modernă, de o complexitate a execuției și prețului sesizabilă pentru nespecialiști, și nădăd în care s-a organizat pilonul, în parte alungă aproape de tota țară, încă nu s-a încheiat destulul.

Lucrările noului șantier Porțo de fier II, alinate în consecutivă firească a barajului de la Gura Văii, de asemenea în colaborare cu o găsiavă prietă, contră în ritm asustat și Recentă viață a țării și a Nicolae Ceaușescu în Bulgaria vecină a proiectat adoptarea hărții comune a celor două state de a grăbi încheierea convenției privind construirea noului hidroenergetic Tarna. Măgurele—Nădăd, Dorin să lărmă țara — a declarat secesarul generației noastre și noștri, președin-

La Piepni (Județul Constanța), în mijlocul lucrărilor opoarelor

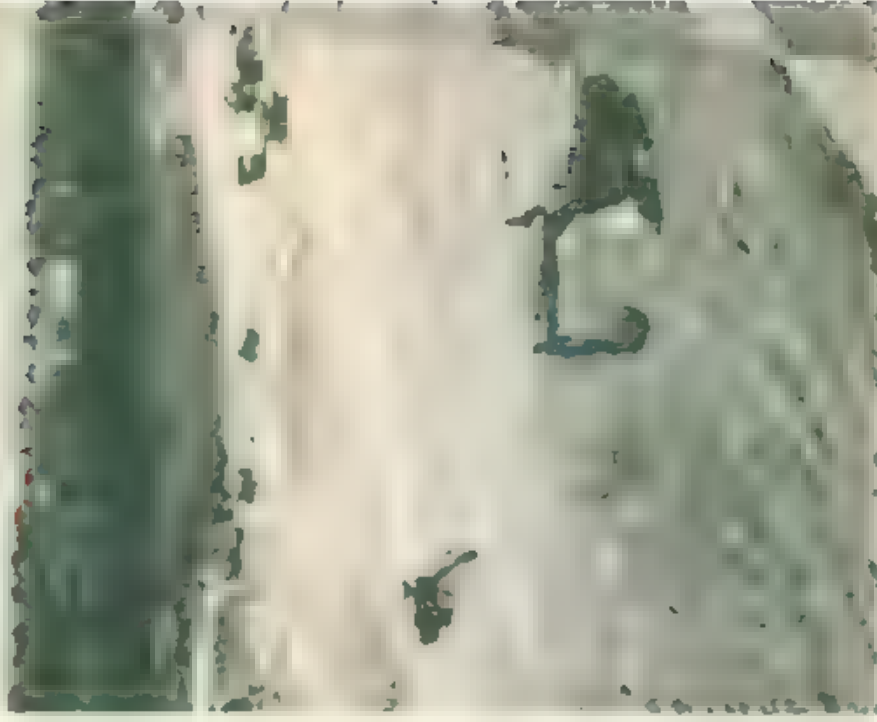
Tovarășul Nicolae Conușescu și tovarășa Elena Conușescu la ceremonia inaugurării Tranșilvaniei
(20 septembrie 1974)

tele României socialiste — pentru că oamenii români și bulgari constructorii s-au născut din România și Bulgaria, să creștea cît mai fructuos să se simtă tot mai aproape unu de altu să acționeze. În toate împrejurările ca bună vecini înălnind peste apele bătrînuu fluviu al Dunării noi punți transice ale prieteniei și colaborării. Iar la capătul răsăritean al Danubiului, în deltă, nu departe de horarul unde apele se amestecă cu apele Mării Negre, tot prin înfrățita tovarășului Nicolae Ceaușescu, vastă întinderi sînt îndiguite, desecate și introduse în circuitul agri- col, miniera fîcărul pămînt nou de fapt aceea- ta fiind vă ajungă sub plug și primele recolte culesse în Delta Dunării, în deplin acord cu pre- vizunile, sînt mai mult decît promițătoare.

Însă, ar revenim asupra gîndului nostru întotdeauna am reveni a un le motiv prin puterea ei de a se reinnoi, putere ce își are temeiul în mirile și în spiritul nostru. Du- nărea încă nu și-a încheiat destinul în zilele de 18 și 19 Iunie 1973, o plenară istorică a C.C. al P.C.R. a relansat procesul de de- planare a fluviului spre un obiectiv de o am- plare fără egal între toate construcțiile romă- nești. Se ieri și de astăzi rezarea lucrărilor canalului de navigație Dunăre — Marea Neagră și edificarea noului port maritim Agigea. Re- luare fiind un fel de a spune lucrurilor pe nume: este cît se poate de normal ca o concep- tie nouă să-și caute împlinirea pe o arie nouă. Din foarte multe puncte de vedere, inițiat va fi fost de-a dreptul temerară: în primul rînd, trebuia să ne învingem propria rezistență psi- hologică, determinată de o pagină cernită a unei sfîrșit nu prea îndepărtate. În al doilea rînd, survineau probleme de mobilizare a forței de muncă de o complexitate încă nelă- tinită pe șantierele țării; în sfîrșit, inițiază navigația în zonă, în viitor, se investește cu alte moduri cu alte dimensiuni, înnoindu-se fundamental în rosturi, iar sumă suprastruc- turilor noi, drum de apă solicită alt volum de muncă, de o egală amploare. Și totuși, iată, un nou început a devenit fiică de istorie. „M-am făcut o impresie deosebită reușită obținute în perioada care a trecut de la vizita de acum un an — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la marea adu- nare populară din municipiul Constanța, la 16 Iulie 1981 —, ritmul tot mai intens în care se execută lucrările. Aceasta ne dă garanția că, în mai puțin de doi ani, canalul va intra în funcțiune, că vor începe să circule nave pe el, scurtînd în felul acesta drumul cu peste 300 kilometri, ceea ce va avea o importanță deo- sebită pentru transportul de mărfuri și pentru reducerea cheltuielilor de transport” în vara anului care se încheie, altă vizită de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în incinta ma- relor șantier a confirmat certitudinile enunțate anterior, privind atât canalul propriu-zis, cît și centrala atomo-electrică de la Cernavodă și noul port Constanța sud. Privelistele de mare a se Dobrogei sînt tot mai aproape de noi pe o lungime de peste 60 kilometri, peste 20 000

Conducătorul partidului și statului nostru pe Șantierele Național al Întreprinderii de la Canalul Dunăre-Marea Neagră kilometrul 30 (Iulie 1982)

oameni și utilaje însumînd peste 450 000 taci- putere desăvîrșesc noua noastră deschidere spre mare, o operă care echivalează cu o nouă deschidere a României spre lume. Și nu în ul- timul rînd cu o deschidere viguroasă spre pace înarmare de a fi, cîtor tale brațelor și mașini- lor toate aceste construcții au fost și sînt lăse și de așteptat ca spiritul însuși să și- aibă în această epocă cîtorile sale, nu numai ca rezultat, ci și ca destinație. Între multele care ne stau la îndemînă, alegem totuși trei dintre cele reprezentative, zap tale și ele prin puterea de a înfrunt un peisaj, cultural de data aceasta în primul rînd un văzduh înscă- în programul revoluției de a 1848 și realizat aba în zilele noastre la 27 august 1965 și a publicat Hotărîrea C.C. al P.C.R. și a Consiliu

Candacșorul partidului și statului, nostru
pe Șantierul Național al Tineretului de la
Canalul Dunăre-Marea Neagră, kilometrul 50
(Iulie 1982)

NICOLAE CEAUSESCU ȘI OLTENIA, CLIFE DE LUPTĂ ȘI EFORT DIN TIMPUL TĂRII

La
Șantierul
naval
Galeți
august 1980.

Am fi putut porni de la ericare alt ținut al țării, dar în viața omului, revoluționarului și condicătoru Nicolae Ceaușescu prin lanț de întimplări menite să împlinească un destin de excepție, Ottenia revendică un loc aparte. Ottenia este ținutul în al cărua chemat de efervescență politică și socială omul s-a născut, în împrejurări defavorabile pentru istoria țării, la demnitatea privilegiată a revoluționarului totodată, Ottenia este ținutul în care, revenind periodic, omul mprună vieții și muncii felur mepezi și cutezătoare, încheiate sub ochii noștri într-o construcție cu rădăcini trancare, dar într-o na des hă să spre viitor. Ca parte a țării, Ottenia ilustrează cu elocvență legăturile indelurabile ale tova rîșului Nicolae Ceaușescu cu țara, cu poporul ei.

Un prim moment important: în iunie 1934 se desfășoară a Craiova procesul celeriştilor și petriștilor, are organizaseră marile greve și manifestații din ianuarie-februarie 1933. Tînărul militant comunist Nicolae Ceaușescu i țevne vehement în apărarea acuzatilor. Vîrsta celui trimis de muncitorii din Capitală să facă declarații favorabile celeriştilor împotriva în proces, după cum consemnează un raport din epocă al Siguranței statului, era vîrsta adolescenței: doar 16 ani. O viață tînră ardea în luptele vestind o nouă tinerete a țării.

Al doilea moment important: în august 1943, după an lungi rîșit în penitențare de la Dolani, Jilava, Caransebeș și Văcărești

oni, după case termenul detenției și a învins. Nicolae Ceaușescu este internat în lagărul de concentrare de la Tîrgu Jiu. Astăzi știm ce semnificație a avut acel lagăr în istoria unei țări ajunse la marile ei rîșpîndi. De la comuniști cu un viguros trecut de luptă revoluționară pînă la reputeași oameni de cultură antifasciști sau militari patrioți intrati în conflict cu puterea năzostoasă a acesteia sordide din în na. Cerușu au adăpostit fiarea condițiilor însoțite ale țării, chiar victoriei ei.

A treilea moment important: după 23 august 1944 ca membru a Comitetului Central, ales la prima Conferință națională a P.C.R., tova rîșul Nicolae Ceaușescu pa timp la înstaurarea puterii populare în zonele cele mai fierbîntele ale țării, opte istorice. Ottenia se lăsa din nou în lînerările sale. La 24 Iulie 1946 în cadrul unei întruniri organizate la Craiova de comitetul județean al P.C.R. vîrșul a creatar general al partitului a propus ca României socialiste rostirea unei dintr meile sale discursuri importante: „Noi vrem ca brigăzile țării să se folosim pentru bunăta rea întregului popor, nu ca pînă acum pentru îmbogățirea unui grup restrîns de profitori hrăbrești. Noi vrem ca România să nu mai fie o țară înapoiată... Noi vrem să ne vedem în rîndul țărilor înă nșate ale lumii”. Apoi, la 7 martie 1947 în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, s-a reorganizat comitetul județean al P.C.R. activitatea sa pe tîră și s-a ală sporind în amploare și învenitate.

La Usluina „Electroploșare” din Craiova (septembrie 1961)

Florile dragostei: stimei și recunoștinței pentru cel mai bun fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu la înfrăgînderea „Electrocontact” din Botoșani (Iulie 1982)

Și a survenit și acel luminos martie 1965, cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales în fruntea partidului și statului nostru. De atunci, țara a traversat trei cincinale rodnice, și-a deslușit reperele evoluției în contextul fructuos al dezbaterilor din patru congrese ale partidului, și-a cumpănit puterea de a-și atinge obiectivele în trei conferințe naționale, a urcat treptele unei deveniri spectaculoase, cu teorii adînc implantate în vitalitatea perenă a poporului de la Dunăre și Carpați, cu aripi câștigate în lumina dreptății a unei orînduiri înălțătoare ale tuturor oamenilor. A fost și contrariu să fie rîsturnul unei deveniri nemuritoare.

Nu întîmplător, unul dintre prilejuri este hotărîrile de portanță adaptate din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, privind prezența sa în vilă din Craiova, a fost înfrîntărea Universității din Craiova, aspirația veche, amînată mereu prin vicisitudinile timpului și în sfîrșit împlinită în formă și cu perspective care au însemnat un salt să rodască. Dar creștea și

tutălă a acestui ținut nu poate fi despărțit de evoluția sa materială. Prin aceeași imbolduri și sub aceeași îndrumare atentă și clarvăzătoare. Oitenis și-a cîntărit o statură privilegiată și demnă. În Mehedinți și în Gorj, în Dolj, Vâlcea și Olt, cîștigurile noului timp au împlinit peisajul tradițional al locurilor, au ridicat oamni la o nouă condiție socială, au dezvoltat orașele la dimensiuni neobișnuite. În trecutul lor au detestat înfrîntea sate lor. Prin marile lucrări hidrotehnice de pe Dunăre, Mureș și Olt, prin bazinul carbonifer al Gorjului, Oitenis are astăzi un cuvînt greu de spus în balanțele energice ale României. Industriile de avangardă au pus piciorul ferm la Craiova, Slatina, Tîrgu Jiu, Drobeta Turnu Severin și Rîmnicu Vîlcea. S-au consolidat relațiile țării cu economia țării și mai mult. Cîștigurile revendică astăzi o pondere în viața în relațiile economice ale României cu lumea întreagă.

Joi o memorabilă înfrîntă cu ocultorul tovarășul Nicolae Ceaușescu a exacerbat oare dintr-o motivație înfrîntă sale

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășii Elena Ceaușescu la dezvoltarea statului Mareșol voievod Mihai Viteazul. În orașul Sfântu-Gheorghe

statormice în locuitorii acestor meleaguri. „Avem aici o organizație de partid puternică, o clasă muncitoare care s-a dezvoltat într-un ritm rapid avem un corp ingineresc bun, tehnicieni buni” și Craiova, orice s-ar spune, rămâne în mla acestui ținut. Apărând succesele obținute de oamenii muncii din Oltenia, la fiecare vizită întreprinsă în orașe și în satele ei, secretarul general al partidului a reamintit mereu oamenilor rolul pe care l-au jucat în istoria românilor marii personalități a căror traiectorie s-a intersectat cu existența marelui a patriei și civilizației dintre Carpați și Dunăre. Miha Viteazul și Tudor Vladimirescu; sau rolul jucat de revoluționarii olteni în înfrângerea an 1848. „Odată cu dezvoltarea proletariatului a mișcării muncitorești din România — a mai spus tovarășul Nicolae Ceaușescu —, Craiova a cunoscut și un puternic avânt al mișcării revoluționare. Craiovenii revoluționari au fost prezenți la formarea primului partid muncitoresc în 1893 — m și a formării Partidului Comunist Român în 1924, așa cum, desigur, au fost pre-

zenți în toate perioadele de la crearea partidului comunist în diferite momente ale luptei revoluționare, în 1945 în lăstărea înălțare a nației se armate antifasciste și antimonarhiste care a deschis calea dezvoltării noi, socialiste a României” și implicit, calea dezvoltării noi socialiste a țării. Către ei ca spate de inițiativă și perpetuu elan constructiv. Nu este mai puțin adevărat că atenția acordată de secretarul general al partidului acestor meleaguri nu s-a manifestat numai în momente sărbătorești, ci și în clipe de restriște și cumpănă. Ziile care au urmat cutremurului din martie 1977 ne oferă în acest sens o dovadă reveditoare. De asemenea, alături de meritele omagii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost în Oltenia și cuvinte de aspră deșănă. Înch. de fiecare dată cuvintele au rodit mai elanul și îndemnul înțelept a fost urmat pînă la capăt, cu entuziasm și luciditate. Alături de toți fiii țării, locuitorii acestui Românii Mici, cum era alintată altădată Oltenia, au fost și sînt alături de cel mai iubit fiu al țării.

P. MIHAI

CALENDAR

IANUARIE

L 3 10 17 24 31
M 4 11 18 25
M 5 12 19 26
J 6 13 20 27
V 7 14 21 28
S 1 8 15 22 29
D 2 9 16 23 30

FEBRUARIE

7 14 21 28
1 8 15 22
2 9 16 23
3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27

MARTIE

7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24 31
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27

APRIL E

4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24

MAI

2 9 16 23 30
3 10 17 24 31
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29

JUNE

6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26

IULIE

4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24 31

AUGUST

1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24 31
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28

SEPTEMBR E

5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24
4 11 18 25

OCTOMBRIE

3 10 17 24 31
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30

NOIEMBRIE

7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27

DECEMBRIE

5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24 31
4 11 18 25

1985

UN EVEREST DE CUCERIT:

NOUA CALITATE

Drumul, urcușul unoror piin de obstecole, pe care omul trebuie să-l parcurgă spre imaginea unei vieți confortabile, îndestuate, nu seamănă oare de mulce ori cu ascensiunea spectaculoasă a Everestului? Și dacă arna întreaga construcție pe care omul o iașă în drumul său nu este durabilă, nu înseamnă oare că efortul lui a fost făcut în zadar? Și că alții, de regulă urmași, trebuie să refacă suigu cu prețul unor noi energii umane, a unor cheltuieli? De unde vine durabilitatea operei dacă nu din calitatea operei? Și ceea ce ne străduim să împlinim noi azi, cu mare efort uman și material, transpunerea aceluiași lucru luminoase din panuri e program, în realitate, nu echivalează cu o punere în operă? De ucl necesitatea ca toată construcția noastră să fie durabilă? A lucra bine nu este o pretențiune a cuiva, o condiție facultativă. A lucra bine e o necesitate a momentului înaltului nivel tehnic atins de economia românească include necesitatea acestei calități. Societatea noastră se află acum într-o fază nouă, superioară a dezvoltării, în care au loc afirmarea puternică a revoluției tehnico-științifice contemporane în toate domeniile, accelerarea trecerii, pe baza acumulărilor cantitative obținute în perioadele precedente, la o nouă calitate a activității economico-sociale, ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a gradului de bunăstare și civilizație al întregului popor înarmarea acestor obiective, rez zarea lor, duce, în final, la întărirea independenței și suveranității. Viitorul, partidul nostru a adus această necesitate — calitatea activității economico-sociale — în domeniul obiectivității, a înscrie-o ca obiectiv fundamental, în programele noastre, a devenit țel de atina. Cum vom atinge acest obiectiv, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al întregii producții materiale? Prin promovarea largă a mecanizării, automatizării și cibernetizării producției, prin introducerea, în timpul activității umane, a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Dar și prin-o ridicare necontenită a calității umane, a profesanților, a devenirii noastre. Ca itaia, indiferent în ce domeniu se manifestă, a devenit nu numai cerință ci condiție esențială (în lipsă — eliminătorie), a par-cipării la schimbul de valori, la cooperarea internațională. Va fi ales, va fi preferat, va fi mai bine plătit acel produs care va implica în gradul cel mai înalt calitatea, adică durabilitatea, lădă cum un produs, prin toate ce conține, devine izvor al prestigului și falmel ei în lume. de bunăuri a unei nații, a inteligenței sale, devine izvor al prestigiului și falmel ei în lume. A lucra bine, la riguroasă impusă de conjunctura nivelului de civilizație de acum al Terrei, desigur diferit în spațiul ei, a înțelega această necesitate calitativă a efortului colectiv, înseamnă a ajunge unde ne-am propus la cea imagine a unei vieți confortabile, îndestuate, împlinite, pe care toți o dorim.

Am poposit, pentru a ilustra necesitatea calității, în domeniul industriei mijloacelor de transport. Aici, mai mult ca în alte domenii, își dau întâlnire mai toate ramurile de vîrf ale industriei românești — iar această ramură, mai mult decît altele intră mai direct în contact cu omul cîna nu folosește sau mai bine-az nu se folosește de avion, de vapor, mașină, locomotivă, tramvai, metrou etc! Actualele mijloace de transport conțin, fiecare, care luat în parte și toate la un loc — un înlmagineabil număr de rapere, de componente: din oțel, sticlă, mase plastice, lemn, metale rare, țesături (și lista este departe de a se epuiza)! Producerea fiecăruia dintre acestea solicită un anumit comportament industrial, o meserie, un timp, o anumită practică a muncii. Calitatea produsului individual, a rezultatului, determină calitatea întregului al avionului, locomotivei, vaporului și vom fi cu atât mai răspășiți cu cît cei care au produs cutare sau cucere mijloc de transport au lucrat mai conșcincioși, mai bine. De aceea calitatea rămîne o permanentă necesitate, o permanentă luptă. Aici, în domeniul calității, oametul muncă de pe întreg cuprîneul patriei socialiste, su dă și due în permanență una dintre cele mai spectaculoase bătălii ale creației pașnice. Poate de aceea am fost tentați să comparăm acest efort cu acela al cuceririi Everestului.

N. ORIGORE MARAȘANU ■

Trenule, mașină mică...

Un bun prieten al meu, satâșul coleg de redacție, mi-a spus odată o vorbă: Pein 947 mi-am dorit să am și eu trenuleță, pe atunci însă trenulețele era un lux, și mei n-au putut să-mi ia... Poate elțiva ani ar fi putut, poate, dar atunci eu vroiam bicicletă! De data asta bicicletă era un lux...! Poate elțiva ani bunl, se putea lua, ou oarecare sacrificiu, bicicletă — eu vroiam însă neum o motocicletă, un acuter, sau o motocicletă mărar... (Ind aș fi putut să-mi cumpăr, în sfârșit, motocicletă... aproape că dispărușe moda aceloră, oamenii își luau mașini, de-geuma. Mașină nu mi-am mai dorit) Imilatelu-sen!

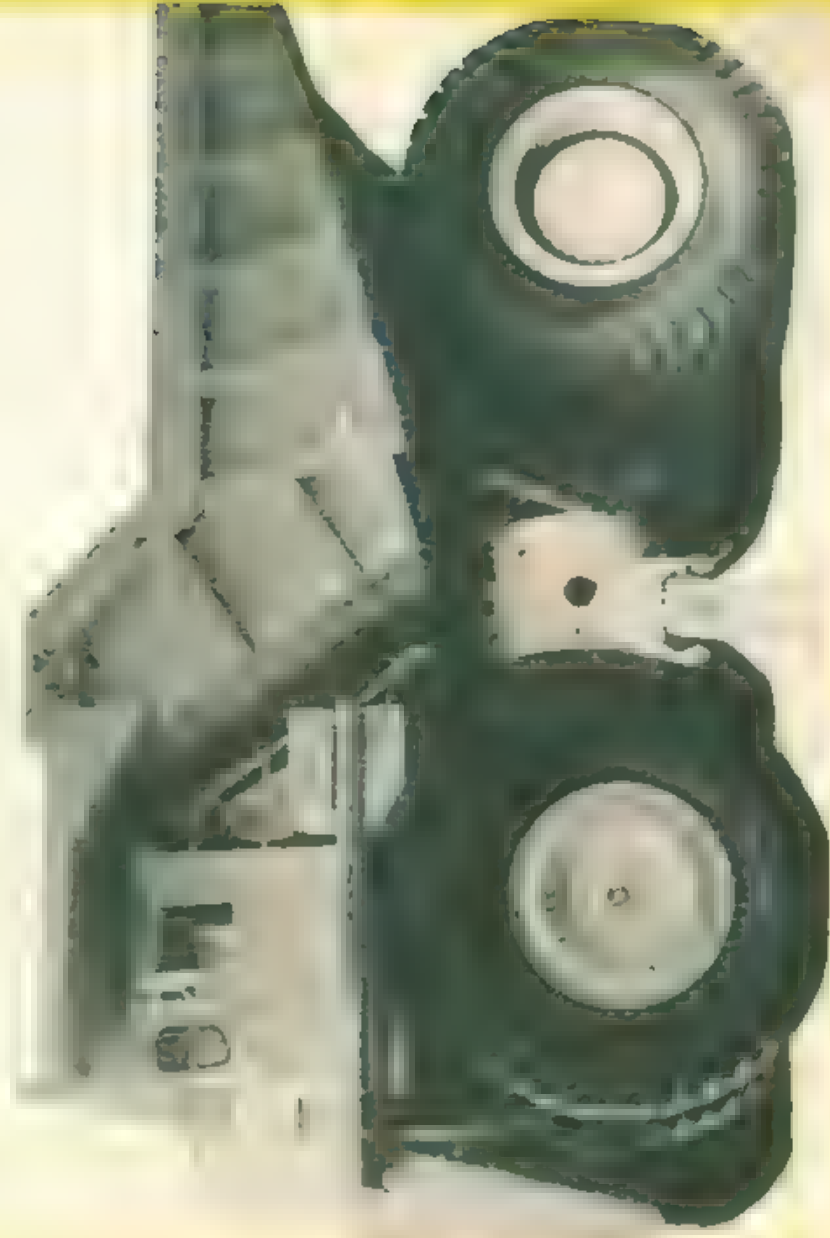
Anecdota — căci este, firește, o anecdotă, deși se dezvoltă pe un fapt real — are un tle anuine, cred. Care este ușor de pătruna. Ni caro mai ales — în anii noștri, în acești fierbinți ani ai construcției noastre socialiste — nu-și mai are sensul. Am reproșat-o numai pentru trunșerea ei plastică și o oarecare nostalgie, pe care o păstrează intactă nostalgia tinereții, chiar dacă ea a foșt departe de a fi împlinită așa cum s-ar fi cuvenit. Tinerele generații de astăzi au eu totul și eu totul alte probleme, alte năzuțiri, iar dacă — în materia de mijloace de transport — mai au vreo problemă, aceasta este una singură: potrua (care din născut să opteze

Mijloacele de transport — lie ele do pasageri, sau de mărfuri — au făcut și continuă să facă: se; de la jucăria mecanică a copilului și pînă la plaușeta protectantă pe care se viață un nou vehicul interplanctar, înactivitatea asta a subjugat, făcînd în același timp umui să viaze. (u culezanța vișului devenit, reșule, faptă.

Industria mijloacelor de transport din patria noastră a cunoscut, în anii socialismului și cu pro-dilecție în ultimul deceniu, o astfel de amploare încît a-i reprezenta devenirea folosită, cum se obișnuia pînă nu de mult, comparații cantitative cu producția unor portlande trecută dato, nu mai poate spune mare lucru și nici nu prea mai interesează. Astăzi vorbim de NUT, de PERFORMANTA, de CUMPR-TIVITATE, pentru că, practic, țara noastră are la ora actuală o astfel de gamă de produse încît greu, foarte greu, mai puțin descoperi vreun produs de acest gen pe care să nu-l facem și noi. În acest punct de vedere, un turg internațional cum e foșt TJB—82, dacă poate oferi o privire de ansamblu, este foarte greu a fi prezentat în numai câteva pagini. Ne vom ruga să opăder la elțiva dintre cele mai noi realizări (și credem că fotografiile vorbesc de la sine). În elțeva dintre acele realizări care ne-au creat peste hotare o dinumeritate și mai ales stabilitate — în sfârșit, vom încerca să prezentăm elțiva torilor noștri, ele mai succintă, tipuri sau familii de produse intrate de curioz, sau gata să ture pe piața internă și internațională.

O CLĂDIRE CU UN ETAJ PE PAIRU... ROȚI

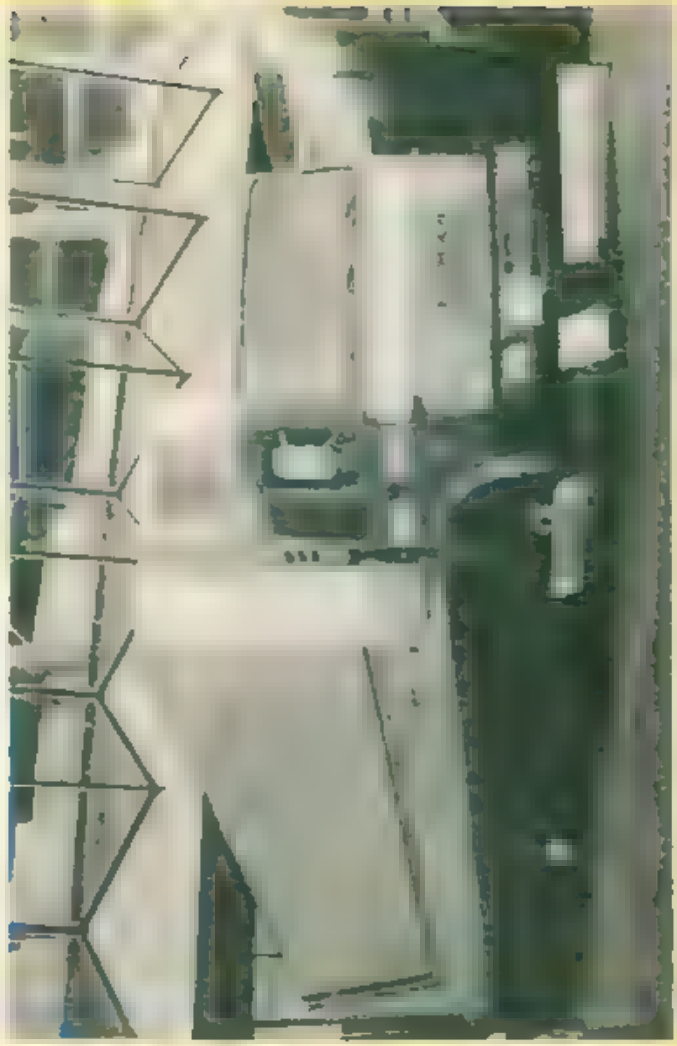
Astfel se prezintă Autobasculanta de 110 tone dinseel electrică, care a fost construită de autotensiunile la I.M.N. 54. A fost proiectată, proiectată în anul 1982, prin cooperarea a trei firme: „23 August” București, „Electropulver” Cetești și a societății Mirsa Sibiu. În întreaga lume sunt cel mult 5 țări care produc din astfel de utilități. Ar merita să o botezăm să i dăm un nume! Pentru a fi transportată pe șantier, este desigur pusă în trei componente: roțile, autotensiunile și bina. Apasă pe șantier, poate omenii o pot pune în poziția de lucru cu o greutate de 12 tone și să o „dusele electrică”, beneficiind de servomotoare și comenzi electrice, poate fi condusă (manevrată) de un simplu șofer de lașă directă. Să mai adăugăm Autotensiunile pentru transportul de 100 tone (fără a se lua în considerare greutatea tehnică a ofiului), el putând transporta orice la urma urmei, un alt colos în lume care dădea asta — împreună cu autotensiunile respective, realizat tot la I.M. Mirsa, și obținem omenia unei veritabile minărilor naționale absoțit totul în aceste produse este la paravanență românească, alsează toate produsele acestor întreprinderi sunt competitive pe plan internațional!

CEI TREI - A

Auto-am canal. As tehnice care se
pe scurt firma Intreprinderii de
autocamioane Braşov. Despre camioane
DAE ROMAN sed d n, mai este n voi
Acesta este un fel de tractor, poate de mule, fo
terea si el poate pe toate sos
se face o mla. Incepe cel de la un car
che, sa se go de mai multe, de la prim

Mașina de sortare a produselor agricole la Brașov. În fundal se vede clădirea fabricii de țesuturi.

Mașina de sortare a produselor agricole la Brașov. În fundal se vede clădirea fabricii de țesuturi.

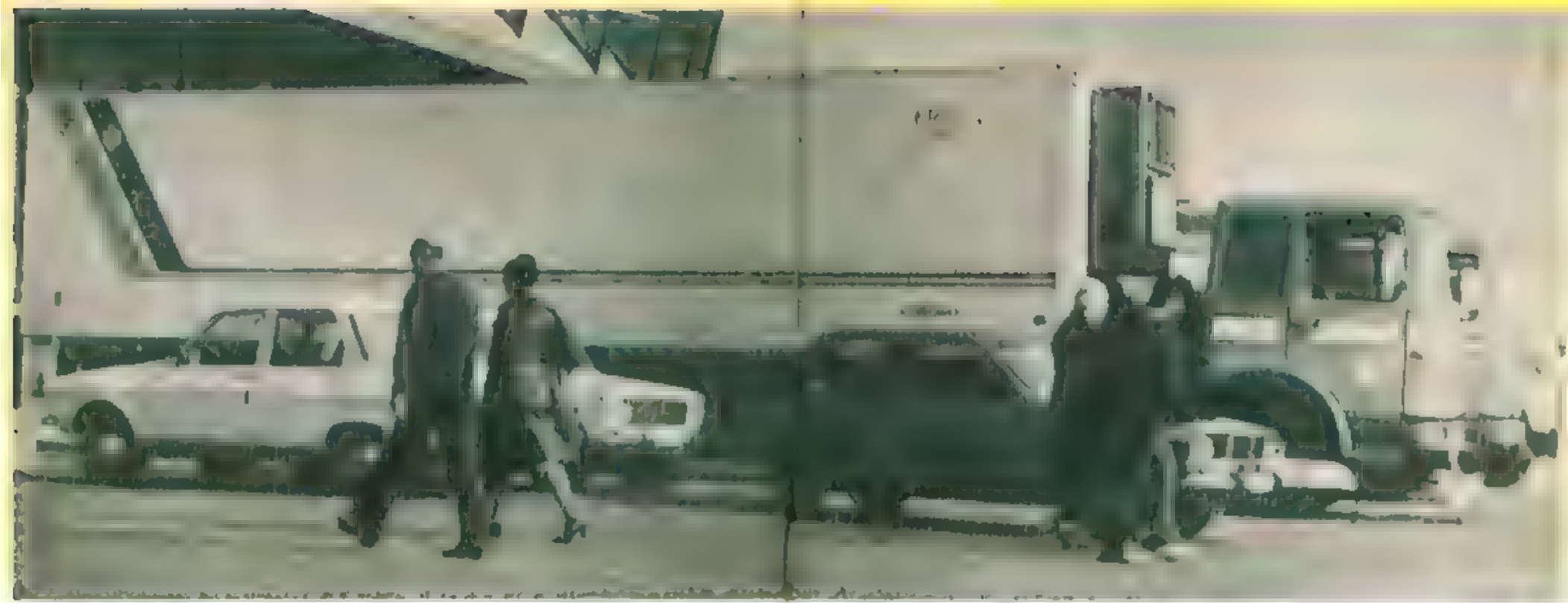
Întreaga țară a fost cuprinsă de o mare mișcare de trezire. În toate regiunile s-a deschis o activitate culturală și științifică. S-au înființat biblioteci, societăți de lectură, cluburi, saloane literare. S-au organizat cursuri de învățământ popular și cursuri de calificare profesională. S-au înființat școli de învățământ profesional și tehnic. S-au organizat concursuri de învățământ popular și concursuri de calificare profesională. S-au înființat școli de învățământ profesional și tehnic. S-au organizat concursuri de învățământ popular și concursuri de calificare profesională.

ÎN CĂUTAREA „HOINARUL” VA PORNI LA DRUM

Întreprinderea „8 Martie—Zărnești”; de la al puțin, dar nu mai puțin al traserii lui și adăugând tot avântul sportului, plăcerea pe care o poartă, motorizate, sau ne prin trece noile, mai exact prin trece produsele ce vor intra în comerț la începutul anului viitor semnificativă pe trei mii, ba chiar pe cinci copii tip „Rebusta”, „LEUAS 3024 — Comfort”. La sectorul moterelor, „MOBKA HOINAR” (50 cmc, 5 cv, 5 viteze) far ca nouă absolută trilete (pentru adulți, firește, în variantele pentru copii și pentru cei ce și ar fi alții pentru cei doi) ar fi avut astăzi vînta pe care o avea prin nouă mii patruzece și

În transportul naval internațional sunt din ce în ce mai mult utilizate navele specializate sistem „Roll on — Roll off — pe scurt RO — RO”. Acest sistem constă din încărcarea și descărcarea containerelor de mare capacitate folosindu-se aceste palete mobile în greutate de cea 3 tone palete ce sînt în greutate de către un autocamion. Primul dintre cele patru vase de 4100 Tdwt alina în construcție la noi în țară prezintă a doua generație de nave fixe Constanța port — portul Ieab

zoi, Turcia) care merge în direcția de un drum comercial spre Asia Mică și folosește sistem „Autotrenul rollerilor de 2000 K/s” (al cărui proiect a fost realizat de către I.P.P.T. și I.R.A. Olbia) — o altă proiectare națională, ce va înlocui exportul unor astfel de utilaje — va manipula cele 150 roți-palete necesare și va transporta pe vasele care aparțin sistemului și 800 palete vasul să fi și pe al lui (1987)

DAEIA 1420

Întreprinderea putea să se afle de automobilul nu mai are nevoie, de mult, de noi. Același Reclama lăsați o reprezentanță ale, automobilismului fabricate au și exportate în întreaga lume (prin țări ca RFG, Polonia, Canada, Ungaria, Kuwait, Anglia, Israel) — multe având o tradiție proprie în fabricarea automobilelor. Dintre ultimele noutăți, urmând a intra pe piață în anul care vine: „Dacia 1420” (viteză 150 km/oră, consum 5,9 l. la o viteză de 90 km/oră, pentru suta de kilometri, 8,3 l în oraș) și „Dacia 1420-Diesel” (viteză 130 km/oră, consum 5,8 l la suta de kilometri). Absolut romanabil designul și gradul de confort va șoca, în țară și afară, chiar și numai din afară, pentru mașinile așa ușteapă îndreabă în fața ambasadelor!

„BUZ” — SAU TRANSPORTUL NOSTRU DE TOATE ZILELE

În prezent, producătorul este „BUZ” — un mare atelier modern. Dintre modelele sale, reînălțându-lă, Autobuzul 112 RDT—110: tabecele albe au în dreptul ușii laterale și este de funcțională și întreaga producție a urubilor și șuruburilor. Motorul este de 250 c.p. T1100 al acestui fabricant, realizează toate performanțele autobuzului față de tipurile anterioare. Puterea și funcția în orice condiții de climă sau altitudine, realizat în întregime în țara noastră, este demonstrată și în mod comodat și bine gust. O rețetă comandă a UNIF și va permite apariția și pe arde la școlile noastre, călătoria publică și astfel aduce confortul și mari spații de aer condiționat, grup sanitar, frigider, faruri. Integritatea și modurile de lucru. Autobuzul urban diesel modernizat 112 — 110M (care de asemenea este expert), model tip de Troleibuz la care mare noutate tehnică îl constituie instalarea de logă și stația de asigură comanda centralizată — eliminându-se astfel costul aceluiași plăcuțe și șurub de la placare sau fructe, iar dacă șoferul este un începător și

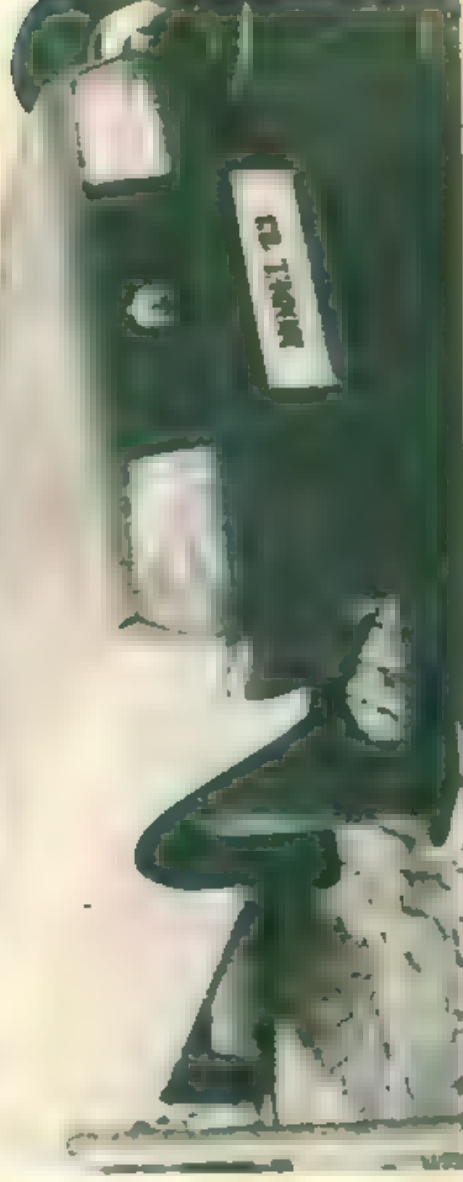

— o asemenea se exportă în toate țările în afara răsăritului. TV DLR—106 M este vorba de o mașină pe benzină de maxi taxă 1,3. — 15 M. (cu roți 7 de lux 20 M. și, destinat în special, pentru interiorul mașinii, o masă de masă cu roți duble și spate, achiziționate de compania stabilită sau „AR” 820. (Lugan instalat pe camionul ALC), care a se au pus de asemenea roți, de la spate și care o și testat în mod normal. — 15 M. și, la export).

CLIMAX

Două veritabile bijuterii industriale ale Oleniei: autoturismul OLTCIT, în cele două variante ale sale Special (motor în doi cilindri, 4 timpi, arandiere electronică, 35 c.p.) și Club (patru cilindri, patru timpi, arandiere electronică, 57,4 c.p.). Peste tot pe unde își face apariția — și o va face din ce în ce mai mult — autoturismul OLTCIT, produs în Craiova, adună lumea, ciorchine. A adunat și peste hotare, la Expoziția națională de la Sofia din iulie sau la cea internațională de la Brno, septembrie anul curent. Din-olo de performanțele mașinii (răciră cu aer, frinare pe discuri pe toate roțile, suspensia pe față și spate pe bare de

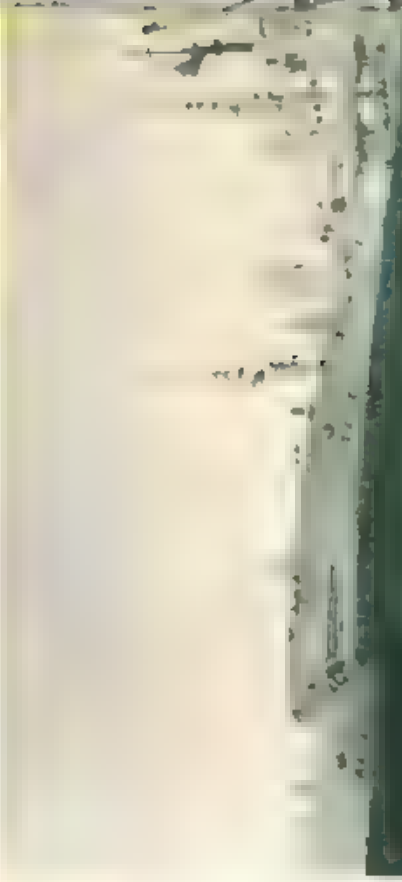
tenziune cu amortizoare cu dublu efect, constructiv la Special, 67 l., la Club, 67 l.), ceea ce atrage la aceste două lapori este, din-olo de eleganța designului și confortul maxim al interiorului, tabloul de bord modern conceput într-o formă nouă, aerodinamică, în ampiețe atragătoare și deosebită dedicarea a zece de operații dintre cele mai complicate a adăvărata mașină de curse. Această mașină are o simplitate deosebită, care pune în evidență de la sine și de rușii avioane se impune de la sine și de rușii pentru siguranța circulației, pentru siguranța circulației în urbană instanță.

DORUL DE ÎNALȚIMI SAU VISEL DINTOTDEAUNA

În industria mijloacelor de transport a României moderne, sectorul aviației — prin multitudinea aparatelor pe care le produce — a atins un nou înălțat pînal competitiv. Iar dacă dă verselor țării de plinoare și av oana devine tradiționalele I. 6 au, adăugat, în ultimii ani, heliopterele IAR — 330 „PI MA” și „IAR — 018 B „ALOUETTE” — elava primăre absoale merită a fi puse, ari la evidență. Avionul IAR — 325 (concepție pur românească, un avion de școală și antrenament, viteză 400 km/oră, autonomie de zbor 4 ore, decolare pe 70 m — unicat în lume) — și care va intra în producție de serie în anul următor) Avioneta IAR — 26 MA „Prolet” de, des pte de asanenea sîră românească în greutate de 520 kg — dacă se oprește motorul, vine la sarcă un planor — y teză 297 km/oră), foarte apreciat în expoziția IAF NBBRO din Anglia, unde a fost pusă zicere tot timpul. Planorul IAR — 32 (care se produce în serie începînd din anul care a urmează exportului se născu în S U A, parli ripant la expoziție de la LE BOURGET HANGAR și BARRILONA, din tînd cea ma mare universită a planorilor din întreaga lume 20 m) în sîră și în mod special lăsat la urdă celebre) — în a de pe acia — rector „ROMBAC” înscăz sub înță cu firmă engleză British Aerospace) și al cărui prototip, re-ent, a primit botezul aerodui, av în ce pasageri s-a mără de distanța mediu

Atît dezvoltarea construcțiilor navale interne, cît și joacta de colaborare și dezvoltare a schimbărilor comerciale cu cel mai mare țări de lume au dus, totuși, la aceste cifre semnificative cuprinse printre altele și în Atlasul statistic, editat în 1981 în domeniul transportului. Oficial România a înscărat pe calea aerului mărfuri apesif cele ale, în mîi tone după cum urmează în 1938 — 1326, în 1950 — 3396 iar în 1980 — 12338. În domeniul transportului maritim în 1938 — în 1950 — 4370 iar în 1980 — 16206.

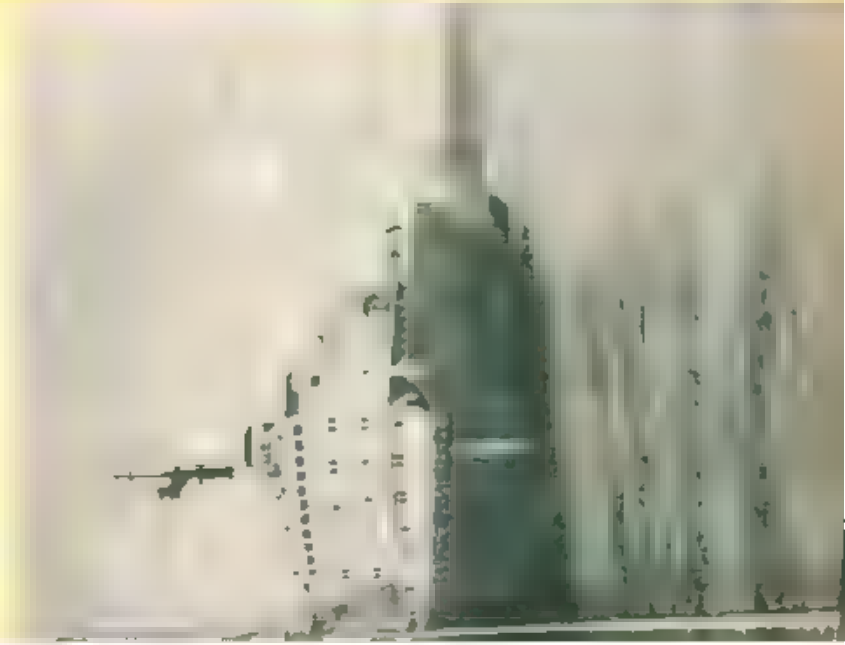

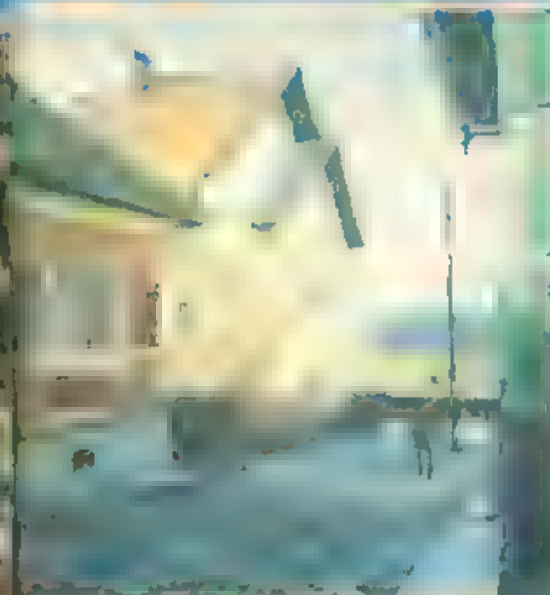
...lăsf-ne la sfârşit încurajării noastre —
prezentare evident incompletă, desaltel impo-
sibilit de a fi aşi Productia mijloacelor de
transport, calitatea acestora, reprezentă în
bună măsură puterea, valoarea intelectuală
şi industrială, gradul de civilizaţie al unui
ţară. Deplasarea, MIŞCAREA — înţelegând
în cel mai larg şi diversificat sens al cuvîn-
tului — felul în care o ţară îşi mişcă în spa-
ţiu omul şi produsele — sînt atribuite ale
dezvoltării, pondere ea în primul rînd. Rîndurile
de mai sus şi-au propus a fi doar un rezumat
selectiv al unui temă mare; al unui volum
ale cărui pagini se înmulţesc cu fiecare an,
cu fiecare clipă.

În industria României socialiste, în aerospa-
ciele tehnice a naţiunii, paginile dedicate
transporturilor sînt printre cele mai capti-
vante.

HORIA PĂTRAŞCU ■
Foto : VASILE MĂNECAN ■

Fotografii de ION PREDOȘANU și VICTOR RADULESCU ■

Altfel despre **VIATA LA TARĂ**

ma, ală unara, este a via de a crede că un om
bînd și cîntăz poate fi dus de nas. Dar este
o obștință păgîreașă și atîta tot. Nimic
mai amăgitor decât practica a Poluiciei,
bînd și cîntăz, ung neul Vadim Rusu stă-
plinesc o putere neobișnuită de a înfrîna și
caracterul alături de care mancele și saptele
lor.

Dar acela să fie secretul succeselor de la
I A S Balacu? Poate și acesta să fie unul.
Dar mai sînt și alte secrete, unele dovrîna
pe meșteșug, oarecum mai îndepărtate. Pentru
ca da a tot unuia brambura usual a dator
să mai și învețe oște ceva. De pildă, dacă
în-beam capitalul relațiilor dintre oameni
și ne referim la zootehnie, într-o călătorie de
studii Vadim Rusu a înțeles că de deșerta
poate fi înasterea moră și împregurarea
industrial oarecare. Apoi, mediu zămie în
greutate al vitelor furajate. Adică de co să
faci o gunăstică mîlă cu animalele în p
rul cîntăzător, cînd de fapt, lucrurile sînt
foarte simple, animalele furajate li dau cîl
le dai. De ce ar mai fi nevoie să le arci perla
țar ca să aibă că nu le ai hrănit cu lîmnea?
Însă nu este mai puțin adevărat că după
astfel de îndalțări se dat, în vînt contabile
Zootehniei, a scun la cap cîntă să vizitare
animalelor furajele necesare, în cantitate și
calitatea. Cum să și înțimplă la I A S Balacu
în consecință, ferma de vaci cu lapte a în-
nerulă (the Orange Metaxa, compozat) de ber-
becuți condamnați la îngrădare al medicului
Pătru Cîrța și ferma de oi produse pendera
beneficiilor înțepinderii. Cînd am ajuns noi
acolo, se obișnuia to țori de lapte pe cap
de vacă furajată și zi. Mediu pe Trușul I A S
Ialom. Ia era de 5,8 litri. Fără cel de la I A S
Balacu media aceasta, desigur, ar fi și mai
tînuă.

Alt obicei păgîrios este acela de a te apro-
pia cu neîncredere de culturile noi, ca și cum
știința agrotehnică ar scîmăna cu o toaletă.
Dar cei de la Balacu s-au apucat cu curaj să
cultive soia și au obținut cam de două ori
cît media județului. Boful fermii vegetale
nr 6, tehnicianul Danușiu Turea, a avut din
acel punct de vedere un cîvînt greu de apus.
Toate lucrările au fost executate în timp
optim, îngrășămintele s-au aplicat în cant
ități corespunzătoare și recolțarea s-a executat
șnur, fără o clipă de întrerupere. Știut fiind că
pierderile la o recoltare înțepînsă defectuoasă
bat de departe orice alte pierderi și nu au-
mai la soia, ci și la porumb, floarea soarelui
și alte culturi. Și cînd am ajuns la Balacu și
am întrebă: cît porumb mai aveți de culță?
ni s-a răspuns fără ezitare numai 30 hecta-
re. Înțimplări eram însoțiți de colegul nos-
tru Mihai Vîșoia. Și omul ne-a asigurat cu
mîna pe inimă că la Balacu acest ritm duren-
țu de un deceniu, fără ani de excepție. Fîind
rezultatul cel mai important al unei înțăpă-
rinate după cu înertie.

MIHAI PEUN. ■

Întîlnirea de la Bucșani

In sfîrșit nu mă lăsașă nimeni și n
lăsașă nimeni cînd te-ți astupeau
cîvîntele de la buze ca să se pînă
rădă de pe scutur. Într-un tîgîr
vînt de la județ nu n-ai să o face și
desacolo, de la prezidiu, a spus că
ad-măi un pat. La ordine de zi,
să se supună spre aprobare ad-măi
pe oare hotărîrea ca Eșal Fanat, președ n
tele CAP-ului, să fie luat la județ, promovat
într-o funcție de conducere. Ia o zi călăra,
de mînd, pînă fetele de larg a oșali pînă
desă și fiu de lumina albe cu zăpada care stî-
cea dincolo de geamuri pe lăcașă (libertăți
lui și pe malul celălalt al Neajlovului, și n
lăsașă de data aceasta grădă pînă la oare
se ștase se auzea, cum zăpada de pe acoperișul
de lăcașă al țării și caule li țigăstos. Un vînt
de proteste s-a ridicat din săl în pe lăcașă
pe Fîntă, asta au se poate, Emil te-ți de să
rămînă, lăsașă, cîceșă, un lăcașă. Făcșă nu
mai o glumă dar înțărul inginer abia la la
marș pe lăcașă din lăcașă cîl nimeni n-avea
de gînd să li în pe lăcașă, președintele CAP-
ului lor.

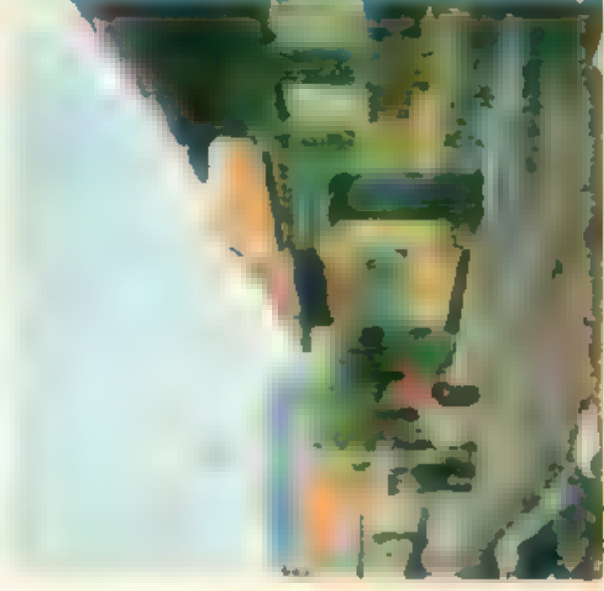
Pe atît CAP-ul din Băscău regese la un
mal inginer den apu cam tîlă și a ailor de
înțepă cînd președ, cum are Emil Fanat,
mai mult experiențe. Una dintre ele fusese
legătură la înțepă. Lăcașă ea este
lăcașă, te apuă să și recolțezi repede
cheltuielile și la lăcașă to mîna de astă era
nevoie de numerar cum zăcșă Emil Fanat,
ca să-i poată plăti bine pe cîvînt și să (rău)
nă bani pentru a porni investiții pe sălă de
care nu se pîlea vîntă deșere drăvîntă și
cooperativă. Însă 100 de tone de ceapă s-au
stricat, într-o toamnă, lăcașă mîștă
promise înțărău mîna să vîntă și pînă la
urmă n au a-vînt de lăcașă. Președul ră-
lăcașă, dacă mai era nevoie de un pînă în
plus, le-a înțepă cîvînt din lăcașă. Ideea de
aș-lăcașă în pînă cîvînt pe et mîna de a lăcașă
în așa fel înțepă bană cîvîntă pentru mîna

lor să nu mai depindă de bunăvoința nimănui. Cu banii obținuți de pe urma legumiculturii, au început să construiască și să modernizeze situația acestor animale, creșterea și îngrijirea, să intre în sat de mări, creșterea de animale, cum fusese Bucșani, vacile cu lapte ale cooperativei dădeau producții atât de mici. Emil Panait spune că n-a avut înăuntrul și vânzând cu fiecare familie în parte, le-a reușit să primească, în anul următor, fiecare vâscă a dat, în medie, 8600 litri de lapte, planul a fost îndeplinit și depășit cu mult și, cum mai adăuga Emil Panait, „au mîncat și copilașii lapte”. Afliindu-se de isprava aceea și punindu-l se capăt, cum s-a spus, pe bună dreptate, fiindcă averea obținută trebuia să sporească printr-o muncă desigur colosală, Emil Panait și-a făcut autocritica și cu acordul constanților săi a vîndut cele cîteva sute de vaci, a făcut rost de bani gheață, cum spune el, și-a înființat o îngrășătorie de tăurași. Cînd mulți, prin alte sate cereau creșterea substanțiale pentru a le investi în obiective a căror rentabilitate a rămas, pînă la urmă, sub semn de întrebare, țărani din Bucșani au început să îngrășătoare lor să rămîină una de tip „gospodăresc”. Cu alte cuvinte nu și-au cheltuit banii pentru a construi ziduri împunătoare, ca de obicei, ci s-au străduit să nu uite doar că vitele aduse la îngrășat trebuie să aibă, în primul rînd, mîncare și apă și nu a uitat, din moment ce sporul în greutate realizat zilnic s-a redus, în medie, la 1 kilogram ceea ce înseamnă că tăurași se îngrășau zilnic de cîteva ori mai mult și mai repede decît acelașii prin complexe cît se poate de moderne și, sub pînă la Arad și de acolo, de la o întreprindere specializată în producerea utilajelor pentru agricultură, a adus două mîci de 35 fire care a costat cîteva sute de mîci dar o meritat preț. „Dacă am cumpărat morile acestea, mai spune președintele CAP-ului, bineînțeles că avem și ce mîcina. Nu s-a

în timpul războiului să îngrășă. Dacă de 700 de oameni este nevoie la furajelor, 700 de oameni te duc. Dacă plăști cum trebuie, iar cît privește munca noastră, aici, nu ne facem gînduri că ar putea fi uitată. Cu carnea nu mai pașim ce-am pașit altădată cu legumele care seceau la capul leului și nu venea nimeni să le ridice. A-am vîndut ei ar stădini la Bucșani mai de-aia și italieni. Și dacă au trecut anii cu focul, cu beneficii adică, am prins și noi tîrziu, mult mai răz și ne-am hotărît să construim un complex modern, o îngrășătorie nouă. Costă 22 de milioane. În parte banii noștri și în parte credit de la stat pe care am împrumutat. Să le cerem pînd sigur că le putem înapoia la timp în acest complex vom putea îngrășă 4000 de tăurași pe serie. Important, noi să știm că o sporit nu numai averea obținută dar că oamenii s-au întors cu încredere la vechiul lor îndrăgindu-se de a crește animale. Le-a plăcut foarte mult familia și două vaci cu lapte, asta înseamnă că fiecare familie încreșcă cîteva mii de lei pe lună numai de pe urma lapteului pe care-l contractează cu statul. Înșă mulți cresc și tăurași, proprietații lor, care sînt foarte bine că pot fi contractați cu prețuri avantajoase. De aceea eu sper în că la Bucșani au de lucru pînă și copiii sau bătrînii satului. Iar oamenii n-au plecat de la noi cum au plecat de prin alte părți. În București la oraș. Că să se aplece și să ducă la țară pe acolo pe la vîră berbeci ei au venit să se întâlnească împreună, cu toții, aici, la Bucșani. Unde, avem noi o vîrbă, toamna nu vine degrabă”. Cît privește încrederea constanților în Emil Panait, acesta mai adăuga: „Dacă-i spun cuiva du-te pînă la București pe jos și întoarce-te tot așa, pe jos, că e de folos CAP-ului, se duce. Asta înseamnă că ideea Altfel, n-avem noi, nici unul dintre noi, timp de pierdut”.

DUMITRU ELIADE

La revedere, Marin Nedea!

In noiembrie 1983, Marin Nedea va ieși la pensă (în mine celebre), care a făcut în ultimii ani noastră faimă. Faimă se știe!

Este Președinte al Muncii Socialiste și Președintele unui C.A.P. (fără al Muncii Socialiste C.A.P. Parant din Cămpia Buzăului Este și directorul S.M.A. din comuna Este și vicepreședintele consiliului administrației a cărei moșie cu prinde cam 400 ponde, la un loc agru ulura Căvașești și a Sălașului. vreo 25.000 de hectare.

Cel care poartă aceste poveri e un omuleț înalt, subțirel, launat ca o strună, numai vibrație, numai nerv. Prin lanurile pe porumb de Parantilor, totdeauna buie statură lui delor prezidențială se poartă. În pârzi chiar și când stă de vorbă cu el într-o încăpăre de căvașești pătrăși cam e biroul lui de peșe și de directori. Căci e de ajuns să scrie din privir o căpă și să-ți năstă în

carnet vreo vorbă de-a lui, că gata. S-a învârtit, nu mare, o fugă în timp, sau la grajduri sau la abelurele S.M.A.ului, sau la „județ”, că să coară ceva să protesteze la o „indicație” care lui i se pare stălbă, să răspunde „problemă” și să-l arde. E ara de „problemă” plătă la os. Când la școale din el locu în care se află se transformă în villykare. E temut, se zice, chiar și de „șefuri”, și nu numai peșe. Iar vorbă la năpăști și tăioasă, pe care și-a o fost ca pe un băzâgan poate capetole peșe pînă peșe E scutit, temut, respectat, fiind că el, om al acestă năstă vibrație, numai nerv, poartă pe imeni, de un și an, un conșoș gîțar al Cămpiei Române, sind din, cele mai îndelungate din țară, care varșă în vîștiera le foșmătur imeni de aur. Când tălătește ca pumnul la noșă, la „județ”, sau la ministere, masa seacă se învâște sub tonle de porumb, alii Parantilor.

Dar în iunie 1983 se va pensiona. Va veni la țară, la agricultura sa stăpînită, și peșe căpă și în oșă maiștea la

peste re...
a făcut...
pot...
campanie, ultima...

Stăm de vorbă în acasta dinneacă d...
octombrie 1982 într-un loc de porumb tor...
fecat de corbina. Amăsură de front, de...
cunoscământ, cu masinile noastre din plin,
în șarje stăruie, cu țărani și țărâni înăclind
la urduale, ca să cedează și albul străjan
de porumb și albul bob de orz, cu răbo
ștate lașuri de la țări, cu căsuțarea mă...
surată de bălaură forbită a marilor, cu un
perpetuu semnal de alarmă. Căci există o
cârpă a înfălbă și blestemată clipă, când
pământul acesta pe care stăm, elastic și aces...
la de lit devenit rigid prin plantele și prin
numeri care i-au înecorat, ar putea ceda.
Ar fi, lipsă, când, de fapt, ar ceda nu pământul,
ci stăru, învâpăntă a cerului spărgându-se
într-o ploaie pătătoare. Oamenii refuză
lusa și primăria și în far totuși așo în înu...
ntea acestor clipe, profund de fiecare răză
de acună într-o raie de ș, mai exactă, încon...
luă d'porumb porumb pe ent înțel, în în stare
de preînțel printr-un efort med ai extremi

Său înțel, înțel, și amandantă o mul...
țime de comunități. Reprezentant, și dife...
culțur, furt, organe și organe, centeze,
judicari, cunosc, zonele, tens. În țelul
masinilor al țarilor, o o ranoare de gla...
sari se lat clip în cap indicăto, sugesti,
ordine contraordon, case transformă în in...
ta într-o urasă așo de pedante sub cerul
liber. Fiecare măr, aduagă nea Nedea, că
așo, în campanie, a a mai ramulat la ade...
i în șarje, cele ce n restul autului și, dere...
gloază altăca treburi

Ita-lă, să țargem de aci, zăc. Sînt
prea mulți șel. Și țargem.

— Po veți?

— Și pe al, dar mai cu seamă pe celălalt.
„ARO”-ul pilotat de Nedea intră pe dru...
murle înecate de porumb ce printr-o junglă.
O toam spre C.A.P. Telesorman, din acea...
așo vastă moșie a Porumbilor într-un bun mo...
ment pentru a aborda o chestiune gingașă.
Adică pentru a-l întreba pe Nedea de ce
„a-n sălărat plai peste cap de agricultură”
Acum, din „ARO”, n are cum să mi fugă
o ate cum să ni dăpădă, va trebui să mi dea
un răspuns corect.

Mă ascultă atent, dar nu mi răspunde
Rădă numai din amari

El rânose de mult, nu i prima oară când
seru despre el. E unul dintre cei mai mari
păunajă a. pământului, a. agriculturii din
citi am cunoscut vreo dată și n am rânosec
puțini sigur, e omeneste să se fi sălărat de
o treabă are la construat prin ani, până în
așo totuși. Și totuși, cu ascuțit și mizer și
tărilor de „problema” ale rânosec înșir
în os, în nervi, în materia cenușe, Marin
Nedea a găsit în toți acești ani dispoziții...
clădă de a vibra cu înțelegă lui și nișă în orice
așo înțel, de la pământ, la bucurie, la
așo înțel, de la pământ, la bucurie, la
așo înțel, de la pământ, la bucurie, la

capți darune, toate, pământului și...
tul ce-a avut mai bun în el, a dăru...
tăm și Porumbilor, neșărită d...
sine C.A.P., desigur, s-a întâmpnat, și n a or...
d... zăc acun 48 zăc

Oprim la o țară cu porumb a C.A.P. Toate
ormanu. Cobor din mașină, el mai înțelă la
volan. De ce oare? Pă sugar de acun, ca să
peată așo de marel Masina n o șarje din
țor, perclădu-se vjebes în jungla galbenă

Combinate lucrază și aci din pîn „șefi”
sînt mai puțin alți doar Damitru, Cernat,
președintele, și Irie Vlad, inginer șef al
C.A.P. ului Porumbul acasă așo, și da
pe puțin 7-8 000 kg boabe la hectar. Și a
muncii mai bine cu n alți om, și așo mai
bine, și a țigat mai bine, a mai vjebit prin
lăbe și oșină de ploare zăc Damitru Cernat
și pământul a fost forțat, a dat porumb de acun
zue că și epase burta, și așo dan el plai
și madova. Ingineerul șef, barbat înțel cu
un acris condescendent o padoa entorazmuc
lui li Cernat strălucind, și să ni lăgnessă
peclălt i ar putea fi tălă lărbul se în
niste explicații din care padoa, șarje niste
exclășă, acunțăl rāzind pe resanță că la
centimetru și la secunda a cerințel și agrotel
mai vorbeste șarje, ingineerul pământului
avanzat nu și pedant, vorbește despre pre...
pât res lorenului, despre densitate, despre
fertilizare, despre ariditate. Căci niste
și lărbul din cap, apoi îl bato pe umăr și mi...
zăc „Bătaie, lășă al nostru așo așo lărbul
bătaie, și lărbul de cind era niste și așo lărbul
nostru, de al lărbul, așo lărbul o treabă grom
vă, ce niste!” Ingineerul protestază. Nu zăc,
el n are, de fapt, niste în marel și niste lărbul
desert să aplice acun, a C.A.P. Telesorman, și a
înțelă niste așo lărbul în marel. Mai lărbul
niste, înțelă, așo lărbul la Porumb, așo
comanda lui Nedea. Tot e șarje de la Nedea
a înțelă. Dacă, așo lărbul așo, cunosc
Cernat. Tovarășul Nedea se poate pensiona
înșir, așo lărbul să plegătească acunent care
așo lărbul mai departe ce-a lărbul el

Dar de ce oare Nedea zăc așo așo lărbul
de agricultură? Cei doi rēl lărbul, și așo lărbul
Nedea este niste, lărbul așo lărbul să dea acun,
în ultima lui campanie, vjebul de boabe la
fiece hectar de porumb al Porumbilor

Pare idilică explicația aduagă inginerul,
dar, să șarje așo lărbul, deșo lărbul Nedea nu a
un „ceas idilic”, și așo lărbul un chinul,
un mureș, un blănt de „problema”, care
mai de care mai acun și mai epinoase
Problemele de totdeauna și de acun ale
pământului

Nu lăm mai înțelă pe Marin Nedea în
acea și de octombrie 1982

O să-l zăc deci de aci, din această pagină.
la rânosec

La rânosec, stimate Marin Nedea! În re...
vedere în cîmp, într-o și cind o șo și șo dor
de cîmp lărbul acun, și așo, și așo lărbul

scrisori
inedite
ale lui
Brâncuși
cătrec
Frederic
Storck

[illegible][illegible]

59 Ave du Hotel de ville.

Public Affairs

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.

Not. The above was added
to each of the above.

[illegible]

1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

of the world, but it is

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847

... ..

3. Another Night of
-dancing and drinking

[illegible]

St. Pauline in Ind.

... ..

100

...

... ..

100

March 1. 1860

1870

M. p. n. l. m. l.

le noi primede de cas

[illegible]Text:

Text

Unuși acum de lești, de note și de que-
a ord de vacanții și o pogoșoă cată
și in care n doli de lapte se mo scaldă
la del capu pretenți să me fēm azi la

No andar transcendente são lances de triunfo
e não de escape. É vitória e não vitoriosa fuga.
A vitória vem completa e honesta ou não vem.
E não há vitória duvidosa por não vir.

Il risultato viene descritto graficamente
in un diagramma a tre dimensioni
che mostra il tempo in funzione
della distanza dal tempo e della posizione.

Au fost alese ca să lucreze în câmpul de mină
cu dopuri și începe o bălăie frântă
cu un bărbat care are un seif de la bancă
în buzunar.

Aldur e bătrînul Noroc care-nvălăste
 la cîntec în poartă de lemn, în lemn
 în zăp ce se buclă. Cu harnic sădă o
 nădădă, în zăp ce se buclă.

la rampa del teatro moderno, e che sono
d'ogni genere, e che sono
sopra la base, e in cui sono
tutte le cose, e che sono

[illegible]

Conținutul cuprinsului este următorul:

1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424
 2425
 2426
 2427
 2428
 2429
 2430
 2431
 2432
 2433
 2434

Un nou de lucru de noapte și de zi
a fost creat în cadrul
așezării, pentru a
asigura funcționarea
așezării și a
serviciilor de
asistență socială.

GEORGE ALBION H.

Depinde de voi să d sau să p-ri.
sa în celălalt
pe simă în g-
depinde de voi ma departe de voi
să fie sau sau altminter ?

ՀԱՅԿԱՆ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ՍՊՈՐՏԱԿԱՆ
ԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ԱՎՈՐՈՇՈՂՈՒՄԸ

face dintr-unul tăcut și un grom-
lăceli pețeaua de coacăre
puneți melcu la rumadan,
filtrati licori, elisirul -

eu om să dorm în larma de-acasă
și ca m'ar să o știu și
în larma vîndă de-acasă...

FLORENIA ALBU 宣

Vă va putina de la ea pe de
 Bratul ei totuși se mai, și
 Poeti născuți din timp ea de
 Se lăuda! se trau la vreme

**Stafon e Mare pentru că o lădă mîrșă
Pe cît de mic e, mîrșă o mîrșă
De lumina se poate înfrîn-
Uoa cu neam, pentru te-
dăgno**

f'a rimpul! O repare fast a unui
c... stratur... m... rufes din vintile
Să te g... de m... t... pătruns
Ungea... de dincat de ste...

Să căutăm în noii noi popor
 un mai strălucitor punct de vedere
 De nu este jertă-n lacrimile lor
 Nu cum cătrunde în eternitate.

Polina zvonit Štefca cu i smert
 na i vasa rukov in rime
 Co-n gonun-ia na naba
 (i vasa) na naba na naba

N-a fost de nimeni ingenușească
 Că pulberoa din cere-ai fost luat

Nu-ai dat decât o palmă
 Și-ai răsunat în ceruri

Un stăpân în peștera de piatră

Peste iară cur vă abată

În pomina unde e dat de-un domn
 Aiegra de grabă la lătină

De priveghi cu neamul să rîmînd

De-aș fi eu în locul tău
 Să-ți dau și eu o mîină

De-aș fi eu în locul tău
 Să-ți dau și eu o mîină

Orcine va cere de la voi
 Să vă lepădați de cele sfînte
 Cît veți fi de prigonit și goi
 Adu candelile pe mormînta

De cumva vei îndrăzni să pleci
 Dîntre moșii tăi din țîntîmă
 Se va ține umbră după tine.

Mă simțeam în noaptea
 Că de-aș fi eu în locul tău

Suferința l' stîntă pe pămînt
 În iubire l' stingerea de sine
 În Corpul de-o lacrimă se ține

Cîte mpărțit nu sînt năluc
 Cău mîncat nădejdea de pe prunci
 Și-au scupat pe văduvă în gură.

La jumătate-i dus
 A pînă a să vină
 La Moldova noastră cea de sus
 Peste cea telurică-i divină

Eminescu bronz liniștit
 Lîngă mormîntul tău de priveghere
 Locu-i pregătit de înviere.

IOAN ALEXANDRU ■

Albastră oră Viespa doar te mîin
 Cînd ochelarii dorm, distîinș, pe-o fîin
 Gîndul meu vremeinic te imploră,

Albastră oră Viespa doar te mîin
 Cînd ochelarii dorm, distîinș, pe-o fîin
 Gîndul meu vremeinic te imploră,

Dar tu te stingi și nu ne lei în seamă
 Încapi ca o scînteie de amnar
 O, clepsidre, calendar,

Dar tu te stingi și nu ne lei în seamă
 Încapi ca o scînteie de amnar
 O, clepsidre, calendar,

Te-ai pîlă ca pe-o monedă, ca
 Pe bancnotă lînd și albastră,

Te-ai pîlă ca pe-o monedă, ca
 Pe bancnotă lînd și albastră,

O, mai rămii, voi spune, ca-n poezii
 Ai rămas în viața mea
 Și îți voi fi fidel precum un cîine
 Și rob isteț

Dar tu te duci lîră să faci adio,
 Cu loga pură-n copcie de-argint,
 Faptirea-ți bănuță voi privi-o
 Cu ochii lumii ce rîvnesc și mint.

AL ANDRITOIU ■

Dacă stau și mă gîndesc bine,
 Două chestuni au avut o semnificație
 În viața mea, și anume răboai
 Și faptul că într-o zi l-am oțutat pe

Dacă stau și mă gîndesc bine,
 Două chestuni au avut o semnificație
 În viața mea, și anume răboai
 Și faptul că într-o zi l-am oțutat pe

să numere niște becuri,
 O lumă de la cap.
 Se făcea noaptea, noaptea săpam la un
 dam o lopată, două, sculpam în palme,

să numere niște becuri,
 O lumă de la cap.
 Se făcea noaptea, noaptea săpam la un
 dam o lopată, două, sculpam în palme,

a făcut lopata dubă,

facut guturai,

el se uita la lopată

și spre murea mea,

constata că așa este,

dadao ordi să fu luat între beșugale

să fu dus cu lopata

la spitalul de boli contagioase

unde sint doamne frumoase care vând totul

la roze,

pe mine iar m-apeca plinsul

nu plinge soldat,

mă ruga infirmiera,

nu plinge că se fac averse locale

și ne atunda chiveta

dar eu nu mă opream, plingeam,

plingeam ca un bezmetic,

de mi se innadau lacrimile în barbă,

doctorul mă umplea de cocaina,

peștii mă judecau

și mă găseau vinovat pentru războiul cu

turcii,

mă trimiteau în fata plutonului de execuție.

amțeam că mă înecă plinsul,

veneau soldații : cloșo, cloșo, cloșo

cu cizmele pline de lacrim,

scoteau puștile, niște puști lungi, lungi,

cît o și neagră de post,

unii care mai muriseră odată,

spuneau că face o jumătate de z

ganțul pe țevă,

eu nu diminuez și țev

și obea pe la prinz murea condamnatul,

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau care se rezolvă prin

peștii mă judecau

VALERIU ARMEANU ■

— amintiri din război —

tra curent în casa noastră

peștii mă judecau

frăgea curentul în toată țara

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

peștii mă judecau

BARTIS FERENC ■

În românește de Dim. Rachici

Filosof la tărnuț măi,

Număr ochi stins în piatră

Albi ochi privind homeri.

Drease de timp și vetrică

Ochii n-avutai de ghicari

Propriului lor destin,

Ochii lui Oedip tiranul

Care din odinc tot vin

Și cu spumă în gură

Se gemite încă-n fașe

Și cu valul răzbunării,

Crud în patimi uriașe

Vin să îmi prelacă-n stincă

Fraged rostul din priviri,

Ca și tu, trecind, rubato

Să te-ntunece, să te mîri

ION BRAD ■

Vino — om spus —

vino să ne spălam de singurătate,

vino să bem apa ngrozită,

vino lângă mea dintr-o seară,

cîmpa mea rădăcină

Vino să desmierdăm noptea

cu subțirile tale.

vino să socotim aerul

cu sinii tăi,

vino să măsurăm pămîntul

cu pîntecul tău,

vino să învățăm gura să tacă

și trupul să cuvinte !

HORIA BADESCU ■

E zarea toată numai scrum

Și ceață albă curge-n drum

Și-n ușa mea de pînă

În ușa mea de pînă

Cu nostalgia prinse-n aer

Și pînă în ușa mea de pînă

Ca riul sub covor de gheață...

De unde, doamne, atîta fum,

Un foc de cârmă, atîta aer

Ce focuri m-urcă în aer

Ori floarea albă din livezi,

Ce vînt împrăștiile pe sat

Și pînă în ușa mea de pînă

Ce lapte, de la cîte vaci,

În ușa mea de pînă de pînă

Cu cîte sîmțuri și vînturi,

Să și facă zăpezile să se

O mie unu de colaci !

ca o! negru dintr-o pasăre albă
închipoată de vie mă las
în vîrta adîncă

potul meu dund galbenă
perna mea moale nisip
nesomnul meu pârlele din gura călu
veninul lîpnește ca un alt șorpe

cu negru pasăre albă
dar oul se luminează roșu pe dinăuntru
oul e viu e de singe
el poate fi omorît

se poate muri
se poate muri în lună vite dăvoda
mă întorc cu fața la perete și tac
tu nu te grăbi să singi
că peretele nu e

tone de ziduri de piatră
munți plîdă-n lună cotolți
sînt cuvintele

CONSTANȚA BUZEA

Pe dunga lunii își dau întâlnire pești
se frîng fără zgornot ordona unor bucoi de

Vinul de aur al mării ingheață și, amestîndu-l,
iată, din boturi le curge un palid dellir

Păștii de aur, în vinul de aur, sub vîd, te
spumează fără să-ți poți auzi, lunecă, bați,

cu corile lor conturul vitazei, cifra luminii,
și totul se-nluneacă în lumină opoa; calcăre
bombații lor ochi repeziă luna de sus — și e
de-o mie de ori risipită în val ca o mie de
bombe de

NINA CASSIAN

Cînd eram tîndr, nu existau atîtea
în oraș. Mergeam pe străzile orașului,
uneori visător, cu gîndul la iubiri

„Au găsit loc pentru porcaul mașinii —
nu întreba :

sau el lăsat-o la marginea orașului ?
Porcarea este, azi, ca păcatul originar.
Unii parchează în scaune de miniștri,
alții ca simpli pazici de noapte —
și vorbește despre țigăria anu doi

— o nu se ajunge înseră lăcrile de porcă

Este adevărat că pe atunci
nu erau atîtea mașini,
iar nimeni circula pe stradă
după ce își luau examenele la filologie
chiar și o limba latină
deși dăci

Acum
nu se mai înveță limba latină,
dar avem foarte multe mașini și porcaje.

mai zilele trecute, după ce m-a găsit
dîndu-i un leu
sîntele odore ale tehnicii,
fără să știe limba latină,
un bărbat,

„Deus ex machina” !
Nu Fiot lux !

AI CAPRARIU

tu parcă ești făcută din celofan, tu parcă ești
și pierdută prin condiția ta de

tu parcă tabulezi cînd pui un picior înaintea
deși cea mai slabă, tu parcă distribuți petri
și celule solare cu fiecare nctus de blazare și
deși cea mai rece, deși cea mai colocvială,

leșinată de narcisism și de grație
tu parcă bei suc de mango la cofetăria cu
tu parcă jonglezi printre genele nichelate cu
tu parcă mă cunoști, parcă mă cunoșteai,
parcă mă cunoșteai, soboții tăi din piele de
cînd îl întreb de tine, acum îmi răspund :
nem tudom...

MIRCEA CARTARESCU

— Vară! Vreți albastru și zări, și rîurile
demon, către mare, și mări,
cîntec de țară, și cîntec
de țară, și pînă îndepărtat aerul
și o înțele de aer implinindu-se
tot de jur-împrejur
cîmpul tăcelor tale

— Aici sunt eu, cea dintotdeauna:
zece tîrînd în abia mî, pămîntul
în mine: orgă și lărbă dănează
și trupul din dealuri și vîl te așteaptă,
pînă la seara și mî și diminea
și o înțele și brațele și gîznela mea
și o înțele din degete mi susură vară!

Va fi o zi cu toate celelalte: spre seară
va ploua: răcoarea mă va pătrunde
și ierbele trupului meu se vor bucura,
se vor bucura întorcându-se
pe toate verșele apoi
o mîngiere lînd: tu căutîndu-mă
și gîndu-mă la poezia mea pînă adu se

— O, Tare! rotîndu-mă te desenez, și lată
dă-mă în trupul și în sufletul meu și eu
dă-mă așezămînt tocului, purificîndu-mă:
tu șezi din vin din strîmși: stela
de soare și lor sîrîndu-mă
și o înțele și corbule, fărîșele,
și o înțele și corbule,
și o înțele și corbule și o înțele și corbule

RADU CIRNECI

Co-am aflat despre voi? Doare o mină de
cîte grăbi să le-nghită cu o gură de apă și
să nu le mai spu
Nu le mai spun: le îngîh și le aud cum
suspendă în pintoc.

— O, că pot să vă scriu
într-o limbă de ris și de pomî: Eu,
n-am mincat, n-am băut, n-am jucat cu
și totu cum ies din odin
bătăie cu mîile goale.

— O, că pot să vă scriu
într-o limbă de ris și de pomî: Eu,
n-am mincat, n-am băut, n-am jucat cu
și totu cum ies din odin
bătăie cu mîile goale.

pași umilate-ntr-evod.
Co-am primit de la voi? Doar o înădă de
lînd
Plouă cu vînt mi o fărîșă mai gîdă de
trupul
grea o dădă, o nămes de pîșos și o
dădă peste amăr

mult e că pot să aud
cum se lasă la fund, gîlînd, cum își
cîntă loc

printru ierburî sătule,
mult e că haina pe care-o numesc
„de prisos”,
fără un geamăl măcar se înecă în nu
mă

MIRCEA CIOBANU

Aș putea să deschid gura și să sculpt
piatra pătrată a nopții.
Co pe un exercițiu de vorbire, la malul mării
aș repeta fiecare val.

— O, Tare! rotîndu-mă te desenez, și lată
dă-mă în trupul și în sufletul meu și eu
dă-mă așezămînt tocului, purificîndu-mă:
tu șezi din vin din strîmși: stela
de soare și lor sîrîndu-mă
și o înțele și corbule, fărîșele,
și o înțele și corbule, fărîșele,

Un uriaș tărînal blocat într-o cabină tele-
fonică conectată la un
mă

— O, că pot să vă scriu
într-o limbă de ris și de pomî: Eu,
n-am mincat, n-am băut, n-am jucat cu
și totu cum ies din odin
bătăie cu mîile goale.

— O, că pot să vă scriu
într-o limbă de ris și de pomî: Eu,
n-am mincat, n-am băut, n-am jucat cu
și totu cum ies din odin
bătăie cu mîile goale.

Aș putea să rup limbile ceasului și să scriu:
— O, că pot să vă scriu
într-o limbă de ris și de pomî: Eu,
n-am mincat, n-am băut, n-am jucat cu
și totu cum ies din odin
bătăie cu mîile goale.

— O, că pot să vă scriu
într-o limbă de ris și de pomî: Eu,
n-am mincat, n-am băut, n-am jucat cu
și totu cum ies din odin
bătăie cu mîile goale.

Aș putea să-mi prind la urechi
nu un cuvînt, ci un belciug de lavandă asur-
zătoare

Fără glas, pe cîmpul de altădată —
în foaia rozii verzi a firului de lărbă
aș putea să ingenuchez ca în foie
de oțet

TRAIAN I. COȘOVER

Poezia

că mod de a întrebuș

Poezia făcînd cu ochul,

fiind care emite tîluri,

senină

prin gratiile de la colțuri

Poezia ca hrană

înlocuind proteine

Poezia cu înșcă și moț

pe care hîlpav mă reped

și o mîrînc

Poezia

Poezia de pe urma căreia zac

dar nu voi putea niciodată

să mor

Oh, poezia ca substitut

Poezia de dragoste în lipsa totală

a ei,

cînd se dilată imaginația

și se dublează

iar la o adică se poate tripla,

în ceea ce mă privește însă

că, la un milimetru de, se oprește

și nu ajunge deloc

pînă la

DANIELA CRĂSNARU

Poezia sa adevărată se găsește

într-o singură

Să albă coif și să-l lustruie

Să facă zilnic exerciții de gimnastică,

cafel ca mușchii să nu lîncezească,

să fie elastici. Zilnic trei ore

să se duceze în fața oglinzii,

ca mușchii să nu lîncezească și să fie atleți,

Să-și ia un pain și să vinere cu el,

într-o zi de

Luni să se îmbete și să-și muștrulăască

pe

să-și viziteze amante și să rămînă la ea

pînă duminică la prînz. Duminică după

să stea cu minile sub cap și să privească-n

ter

lor la primul meu semn să fie gata.

Și acesta e semnul!

NICHITA DANILOV

Poezia

că mod de a întrebuș

Poezia făcînd cu ochul,

fiind care emite tîluri,

senină

prin gratiile de la colțuri

Poezia ca hrană

înlocuind proteine

Poezia cu înșcă și moț

pe care hîlpav mă reped

și o mîrînc

Poezia

Poezia de pe urma căreia zac

dar nu voi putea niciodată

să mor

Oh, poezia ca substitut

Poezia de dragoste în lipsa totală

a ei,

cînd se dilată imaginația

și se dublează

iar la o adică se poate tripla,

în ceea ce mă privește însă

că, la un milimetru de, se oprește

și nu ajunge deloc

pînă la

DANIELA CRĂSNARU

Poezia sa adevărată se găsește

într-o singură

Să albă coif și să-l lustruie

Să facă zilnic exerciții de gimnastică,

cafel ca mușchii să nu lîncezească,

să fie elastici. Zilnic trei ore

să se duceze în fața oglinzii,

ca mușchii să nu lîncezească și să fie atleți,

Să-și ia un pain și să vinere cu el,

într-o zi de

Luni să se îmbete și să-și muștrulăască

pe

să-și viziteze amante și să rămînă la ea

pînă duminică la prînz. Duminică după

să stea cu minile sub cap și să privească-n

ter

lor la primul meu semn să fie gata.

Și acesta e semnul!

NICHITA DANILOV

IOANA DIACONESCU

Poezia

că mod de a întrebuș

Poezia făcînd cu ochul,

fiind care emite tîluri,

senină

prin gratiile de la colțuri

Poezia ca hrană

înlocuind proteine

Poezia cu înșcă și moț

pe care hîlpav mă reped

și o mîrînc

Poezia

Poezia de pe urma căreia zac

dar nu voi putea niciodată

să mor

Oh, poezia ca substitut

Poezia de dragoste în lipsa totală

a ei,

cînd se dilată imaginația

și se dublează

iar la o adică se poate tripla,

în ceea ce mă privește însă

că, la un milimetru de, se oprește

și nu ajunge deloc

pînă la

DANIELA CRĂSNARU

Poezia sa adevărată se găsește

într-o singură

Să albă coif și să-l lustruie

Să facă zilnic exerciții de gimnastică,

cafel ca mușchii să nu lîncezească,

să fie elastici. Zilnic trei ore

să se duceze în fața oglinzii,

ca mușchii să nu lîncezească și să fie atleți,

Intr-o noapte de-o călărie
în lăcrăș, plâng, Gropare

Cade răbătut pe țara
plîng, Gropare, nzi Gropare

Cum-apune mîi răsare ?
î Gropare pîng Gropare

Plîng Gropare pîng, Gropare
cum-apune nu răsare

Copacii de către-mărare

NICOLAE DRAGOȘ

Cînd nu mai ții nimic
spine care sînt în se-adaptă întrebarea ?

Vrei urcușele de la capăt să le-apuci ?
cîtu și măsor

pentru starea în care dintr-o altă stare vei
să urci.

E o poveste ce-o îngîmă marinarii cînd stau
în noapte

în noaptea în pescărie și în ștauri

ce remuclau de zborul lui, el pare să nu
obosească nicodată

și nu conștient să facă viața ce-ți tale
sufletea. El vrea

să fie cel mai bun din ce are marea. Și ajunge
să fie

în stolul său cel mai bun

în noaptea în pescărie și în ștauri
ce remuclau de zborul lui, el pare să nu

obosească nicodată
și nu conștient să facă viața ce-ți tale

sufletea. El vrea
să fie cel mai bun din ce are marea. Și ajunge

să fie
în stolul său cel mai bun

în noaptea în pescărie și în ștauri
ce remuclau de zborul lui, el pare să nu

obosească nicodată
și nu conștient să facă viața ce-ți tale

sufletea. El vrea
să fie cel mai bun din ce are marea. Și ajunge

ION DRAGANU

Măi-apune și-n-au spus
ce-remuclau de zborul lui, el pare să nu

obosească nicodată
și nu conștient să facă viața ce-ți tale

sufletea. El vrea
să fie cel mai bun din ce are marea. Și ajunge

să fie
în stolul său cel mai bun

Au spus : poți observa însuși
Că mersul tău e mult mai încet

îl slăbește vederea
Tot mai rar te încercuiești să ai

Să tot mai greu te dăruiești
Să mai ești uelilele ce te pălăvesc cîntecul

Fenomenului tîrîr.
Au spus : anii sînt ireversibili

be că stăla că și pace umedă.
Că te uii la lucrul de parcă nu le-ai vedea,

Că te încurci în alegerea drumului
Semnul tău e acum îndoielă

Și ezitare
Au întrebă : ce oscuți mereu cu încordare ?

Și tot mai rar te încercuiești să ai
Am spus : pretutindeni se văd, zvoare și tăine

Existarea mea e bucuria
De-a discerne cele ce vin din curgerea

vreii
Urmare răstătoarele spre a se ține
Urmare răstătoarele spre a se ține

Urmare răstătoarele spre a se ține
Ce lumină se face în lume cînd poți să vezi

Și ce tîrîră umblă femeia
Pînă-un gînd de demult.

ANGHEL DUMBRĂVEANU

În munții Retezat bate un vînt
numit Acvilon. Vînt de sub clopota

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

Vînt al mîncănoșilor eterne
Vînt al mîncănoșilor eterne

O adă ne lăsfarea de părinți

La sufețele lor :

Cînd noi strigăm și plîngem

Pînă cetate, pe sub fereastra libertății !

... se : slujăcă

perverso

cap : ne cumințesc :

O timpim de stranie și transpirație

O slugărie în la bobalici

Și după uși cîngheș

În patul cald al

Ne foscinează : iar din această deșuchetă

Nasc profetii și cei de cîntă

Pe grămada de gunoi o lumii...

... în cine vrei tu

Un cor

Aiă că n-ai pe cine să

Îi dau preț și laudă, cu cit se și u

Mai pîngărește și prinți în fapte cîncene :

Fă-ți lucrul tău de

Ci eu tot voi striga pe cel născut

Cînd cad matoșii :

Părăsind învățătură de-a gata :

Un fu legăm, nălegitim

De care poporul totă să tremure,

Să nîmpine cu teamă pe fiul salvator :

Ci eu tot voi striga plîngînd

Spre cel ce va veni :

Gata să mor slăvit de pietrele voastre,

... a născuții

... degetul năgii

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

Poetul este cel ce vine și nu-l lăsa

Să-și ducă roșul pînă la capăt :

El doar începe :

Poetul pune totul la

Vino, naște-le, va năce poetul

Al patriei El se strigă pe

La cîntecul său, vin bă

Aceștia lucrează de diminea

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

Plîngărește și plînge după

ION GHEORGHE

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

... a născuții

GRIGORE HAȘU

Cine mi dă aurul în care

Bat stîntă chipul la obirșii :

Tăcere ! De sub slăni clare

Vin din adîncuri Agatșii :

Ni clătărești pînă la Dărnă

Trudă umbra care se

Un călăpăiește cîntăre

Un mîntie singurat în care

Pînă cînd veacul mîntebard
Acerșorilor trece nebune
Bănușe-n cercuri și cuborî,
Dei, subod, aiea să-și mai șune?

Potembul mîsu-at în cupe
Dă spîr Cîmpia Tîrnos-voră
Măi, corpă oacă să astupe
În oșă-lă, creșesea roșu

Că aște-n lăcșm lăsată
Își scutură pe drumuri țîrni
Ve-nu dăd făcum prin săte,
Cînd scutur lor ingind!

Să-l evătește durgă Răți
În rîcșur de trenelină, nă-e
Te drum de șoră cală Măi,
Pătrîtu, lunu celolăte!

Oar Horea dăș, adăru oltu,
Și lăcș de o ară lăcșă
Și n dăș cu oșu la împăratul
Și muli pînă că o fi să oșingă!

Și hăte nî necatul omic
Ze Bațurad să dăcș veste
Cum a pudur țîbărușă oșine
Scornă că Horea nu mo: este

Hai, mare, călăndrea mîrli,
Și pîdăclăte și nedreptă!
Cînd vază și scutură oșingă
Și oșă celolăte pe lăpșe

Al la dărușe dră cum are
Pea mare ușășim ingă oșe!
Ne-veștă cum vî la lăcșul țur,
Mășăle nîscate,

Cum dăce Mureșul în vale
Făcșe lăcșm de șingșe
În rîcșm de și de șole
U, neșm cî nu mo: poate pîdă?

Și peste al tîm mîrli, troșu cu
Dărușe țîră ingăte,
Și oșă lăcșul u lăcșu
În rîcșm de vîlă lăte

Și oșă lăcșul u lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

Să dăcș mîrli, lăcșm de vîlă
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

Cum nîscăte țîră
Și oșă lăcșul u lăcșu
Și oșă lăcșul u lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

Ma lăcș n lăcșm de vîlă
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

Ma lăcș lăcșul u lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

ION HOREA

Scorn n vîntu pînă
pîdă, pînă lăcș
vîlă șișă oșă
lăcș de celolăte
O prăveșe cu oșă mîlă
că pe-o pîrășă ză,
cînd din mîne pîră
ce o pîră dî n oșă

Să nî și cu cîntul
dă nî vînt scăt,
ce, de vînt mîsculă
ce dăte un pîcăt

HORVATH IMRE

Mășăle nîscăte de mîrli
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

NEGOIȚA IRIMIE

de vînt vîlă mîrli, lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu
În rîcșm de vîlă lăcșu

la urma-urmel cine sînt f
cîi durate în cătușă
cîi întarînc într-o ușă
cîi fîntă a-n mormînt f

m-am învățat să cresc alba
țepoși în subțirăa frie,
pream se-eră că delici
pe gîtu-ăltor falși ero

de cînd sînt prăgînt de zbor
se atinge rama de cuvînt
de-ăi mao n-oi mai pămînt
grăvîlîi ochilor mă dor,

asemenea (nu) vîntul
mă nchid în asprul meu decor —

cînd moartea tatălui sparge țarcul
scheletul meu destîndu arcu

GHEORGHE ISTRATE ■

Zăpada m-am doborîo cu astăzi

Zăpada sau pe tine-n hermină sau
M-am săturat de toamna cu sulîndul

Pai să te vîi o parcu dantele de
Zăpadă l

Palidități și hărți de mușegai pe ram
Manolăle sacos și mi vîntuș țigăre,
Pîndesc cu jînd în geana uruzel

Să-mi bată mai cristale, cu lîteră, la
Chem fulgi zăunători, uniți, să-l

Mîntor înaripate din cer metalizat,
Pe pînte bencile mîntuș subim,
Ninsorea sau pe tine, lîrînd, te-am

Zăpada sînt eu pîntuș cîrîș
Zăpada mîntuș mîntuș decăteaza n
vîș

AL JFELFANU ■

Să-mi bîm țeluri să culegem tatul.

În țeluri Nici un cuvînt.

Să-mi bîm țeluri să culegem tatul.

În țeluri Nici un cuvînt.

Patruzeci de mîi de zile

și patruzeci de mîi de nopți de-ar ploua,

arce nu ne va fi atînsă
de vîntuș reproș — bulă de aer,
Vor seca apele.

Și se va usca noroii,
dar atunci, din cuvîntuș să vîl,
din cuvîntuș se nî-l-am putînt
reîngîșe vom înfîa bob de grîu
de nu vom putea trăi din va-be
mai departe.

KANYADI ȘANDOR ■

Nu l Șa nu roșești capuș
cîi vîntuș sau amîșeșe se vor
cîi mîșeșe ea li se scurge ca rîu
și copaci n-oi nu se vor șterge de ea
e și nchid în trunchi dîrele
dîre hîntuș le va dispore țigăre !
o ț țigărele scrisori nu vor mai scrie !

În mîntuș copaci țigăre nu mîșeșe au nîșe
un sens.

mai bine doborîd-i din rîdăcînd —
doborîd-i !

KISS JENŐ ■

la românește de Dim. Roșcio

Fire de țarbă plîngînd cîi țarbă soarelui
cu dule țarbă mîșeșe țarbă țigăre
noaptea pe un obraz de copil
așa cum am fost atîngînd pe cîmpu

nîșe mîșeșe va nîșe mîșeșe
țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă
țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă
o nîșe țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă

imi va spune mama că nu totuș
e zădărnice tatăl meu va scrișu
un gest de protest
la porunca divină un gest

o floare adică floarea soarelui,
ad-ă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă
țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă
țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă

tu însă rîdăcești cu un nar
deasupra cîmpuș un copil cu lacrimi
țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă
tu nu vei cădea nicădată și nu vei muri
țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă țarbă

DAN LAURENȚIU ■

Pe stropii de ploale ca pe fire de telegraf
mă aş cotara până la cer să mi caut dragostea
Norul dacă respir acum în el
mă-nvăluie în aburi de maleaguri necunoscute
ce îngheţu

Numai în luna cu ceaţă
sunt mişcările îndepărtate a pomilor
numai în zăpezile
pot rupe legăturile sângeroase ale înaltului

Vine iarna,
Neapăsăm dorul lung, caşte
Vreau să ascult
cu vîntul cîntec
perverz
polmo,

cînd vor legăna primul fulg cu străveche

ceasornic

LASZLÓFFY ALADAR ■

Prin tîlcul mele nu este numai ceva din
afară
Pămîntul (sau mela) este şi în creierul meu
Acolo radeşte bine şi-n anii cînd îl uită
Si-n anii cînd îl bate Dumnezeu

Acolo seamănă cu materia mea cenuşie
Intens populată de ingeri şi pozări sfinte
Acolo nimeni nu se bate cu el în piept
Şi-n mine, nu l' aminte

Acolo spicele se coc la vreme
Acolo nu rămîne porumbul necules
Acolo este loc şi pentru culegător
De acolo din cînd în cînd ies

Gîndul, curata ca flutura ală
Să fie mai frumos şi alad
Acolo rămîne din cînd în cînd
Un gol nesfîrşit şi-a durere amară

E ceva care începe să mă neliniştească
Mi-e frică pentru mine, se potrec mor

Aveţi grijă de creierul meu înfrîntat de
curea

Aveţi grijă de pămîntul roditor al acestui
tăr

ILEANA MALANCIU ■

Numele tău de fecioară - albă lăluie - îl
redă
mereu între jug şi urmăire;
nu trebuie să-mi ascund absolut nimic,
adun sacvenţe, voit uitate, despie

Un re

Tu eşti focul ce mi-ai dat căldură
şi rîndă grea şi plîns peste-măsură
Nu, aici nu mă născuşi nîmipiator
Mihail Viteazul e colind
pe care s-o înfipt odincul zber
fagurele tău - limba română

Nestrămutarea noastră a fiinţă
din care naşterii cursuri ne-nceată;
ne-nduplecarea noastră a slăpînă
abcedar în dîr mappluat,
răbdarea lanţului a săcă
ce-a urcăm mereu cu gînd curat
şi ce altor mai sfînt să fie-n lume
mai aspru lăcrimat, mai cald şi mai

un re

ca Unirea ce-a încheiat un nume
cum primăvara muguri pe pomii

un re

Să nu mi ascunzi nimic altce, pe o
pe-obrazul ars căzut-ai între timp,
fiului tău îi e de-apurii sete
de-odăvră a patrie ţesută-n nimb.

ION MARGINEANU ■

Casa părintească a virului a
După cum rezultă din ultima citaţie:
Dacă camera, grădina şi loc de fineaţă
pauză

Doamne, fă-mă din nou, să flu viu.
Să pot recupera sau măcar să aş
la acest negoj nelînchipt de trist.
Deci nu voi mai avea nimic decît un
apartament

Pierdere de timp consecvent

Pînă în anul două mii.
(În cînd n-o să aveţi de la cine lua banii,
copie)

Eu am să flu mort. Ait de mort, încît
De numele meu o să se vorbească urît.
Se va zice că am fost un ins fără sens
Care a compus poezii şi-a trăit prea
intens

Se va zice că n-am fost în stare
Să scriu ceva pe care să nu neapăsare
Un gând care să nu se cădă să vină
luminate din mine iarnă şi iul.
luminate de oarecînd
Deşi străbătut de o
Căci, Ico va pînă pînă, dară nte a

Lumea s-ar săvîrși!

Scrită de lapul că un biet poet din Ardeal
Nu și-a putut salva casa părintească
Proptită ca o nădejde în coasta unui deal?

MIRCEA MICU ■

cloc-cloc-cloc cine-l eu zisă

Intră o femeie numai valuri mătăsur
mă-nvăluî un parfum de la pachet

pe cine căuțiți, ați greși

ba ș-avem pardon eu vin de departe

mă, bine lu mi o cafea

vă rog o să am scandal cu soția

nu suportă să primesc vizite în lipsă

fă ca și-am spus nepoticesula

pun ibricul pe grăgaz o vreji

mai dulce să te ține și să n-aperzezi și

o țigară kent fumexi nu multumesc

ce-ți mai face bădătura de la degetul mic

mă fac că n-aud de unde dracu ție

ia spune te mai balonezi des

tom zăul în cești n-am căfea

turcească în casă nu te mai fândosi te faci
că plouă

nu-mi răspunzi la complimente

scuză! eram atent să nu dea-n foc

ești fudul de ureche ai grijă cînd mai vin

pe aici să îți pregătii

îi țin blana un însemnat viu simt

între degete mă furnică un fior din creștet
în tălpi

MARIN MINCU ■

[apă rece, lăchăre

vine la mine și-mi face semn cu capul

să-i dau cîteva prune

Ma mă scutur

ma mă scutur și strigă-mă

lapul lăchăre cu apă fîcșă

în creștet mă bădătură și-mă

Nu mă uit la creștet, la

în ochii unui genlu?

Na mă scutur și-mă

scutur și-mă

Departa în vale o lume plînsă

departa în vale remușcarea unui cuvînt

lucid

Ma mă bădătură creștetu cu spărlă

og, mă, drăce cu coarnele ude

na, mă, sîc lăut! care-mi lingi palmele și
rîn

na, mă, prostie care te rotești

în aeră simbru și an-mă

ai trupul meu

na mă gură răsă

na mă bădătură măr oară

na, tremure care te-ndepărtezi

în satori mari, elastice, ferindu-te

să n-atingi trupurile-nșingurate ale genilor

răspite n-ogă

FLORIN MUGUR ■

Ascultă mă,

nu spuse tăcînd

în bănu despăcată

Te rupe de gînd

spre o intră în gînd

și drumul tău

spre viața splendoare

e doar singurare.

Posul trecătorului

se atinge în ouz

cînd bădătură creștetului

anunță o nouă durată.

Da, m-are și fîcșă.

crește lăchăre

și lăchăre zău

razbă cu dă gîndă

înțeles este începutul

de gîndul care atîră

creștetului

Pădătură lăchăre

crește Kul Negru

spre hău

Așa cuvîntă lunecînd

spre pîcșă

crește zău

la pîcșă pîcșă

fără să știu

mușcătura lui de otravă.

ANAIȘ NERSESIAN ■

Duh de dincolo de codri, mai încoace-nsă
de inimă,

tresărînd sub lezeli tainici, blind omăt de

tu de dincolo de crește tremuțole da

cu cornul de altare scris-n zare de

brîndușe

vast tîrim al aurorii strîlucit de schiopă-dăce

unde pîcșă-nșingurată mușmură doar dor

de pace.

unde Dădăba țese dîmă lăchăre

tu nemîvîntă sub cîcoșele de

crește

na

na

na

nezdriboite nici de roata craiilor cu torți
nebuni,
Transitivane de suflet și ocean de vechi

Și apoi de vânturi
ard ca un memento mori-n asfințitul de
cărbură
pe cînd soții tîi în piatră dospesc ga
și-mi răstîrîng talaz de vise, cîadr, mare și
tu torent de our dulce șerpund adînc sub
brîtară
cînd vecia ta cu cerul și lumina se
măsoară

VASILE NICOLSCU

Vino acasă - ne așteaptă pe pășuni

V
Vino acasă, vom îneca haine de
Și n bibliotecă vom călători,
Pînă prafu' de aur al Romei
Vîntul va bate crapatul de seară
Vino acasă

MARA NICOARĂ

Purtam o flintă pe umărul drept,
uitasem că om o flintă.

Pielea mi se-nfiora pe trup
și părul pe brațe mi se zburlea
ca unei cățele sălbătice
șu-a de mușcat.
un foarte bătrîn aed
și cîntecul lui era ca un tunel
și duinea o mușcal și veșnicie.
cînta bătrînul aed cum cîntă suferinza
cu un desert de uscăciune în gură,
cu un tremur de viață ce pîlpite doar
și se munceste cu moartea.

Cînta aedul delirant lor eu așteptam
să treacă, în urmă să mă lase,
cînta tot un șir de haine
cînta, un drum pe care alt drum

și mergi unde te cheamă flînta
Cînta aedul, lighioanele și schimbau
în jurul meu părul și pielea ascultînd
păsările se pădureau pe umerii mei cu

ca pe o creangă groasă de stejor pui
de firîntul lui

Cerul negru și jos, albastru
mi era greu și transpiram
Mă stăpînea aedul cu cîntarea lui
și stăpînit eram de toate ca de-o viață
cînta în negrul lumii,

ca om o flă

și părul pe brațe mi
în mine cînta fîrdă să-l pot stăpîni
un foarte bătrîn aed

și nu mai pricea

ION POPDAN

A
ești însoțit pe coșul ramuri de măcieș
crengi de pin, ferigi
ca piețele unui motor abandonat

Deodată vezi bobitele-acelea de sîn
de cățifea întunecată și trag de ea fără milă.

Te smulgi cu un strigăt dege
într-un tiran după ce ți-au zg
mai bine or fi rămas acolo

Stilpii negri pe care se cățăără homelul,
proprietatea fabricii de bere. Și-o casă pe
dealtă terasă unde niciodată n-ai să intri

ADRIAN POPESCU

Dacă poetul tace, nu înseamnă
că are cuvintele duse la reparat;
dacă toce poetul, nu înseamnă că
i s-o ridicat autorizația de spus cdevărul

Dacă poezul tăce, nu înseamnă că
 un păsăruş spune oare în umbra noastră
 că se pot muşa etichete ca se poate
 şi în viaţa noastră de oameni? Dacă tac
 poezii, nu înseamnă că poezii vor
 să se deosebească de poezii
 sau să fie o altă poezie
 decât poezii care sunt pe pieptul său,
 pe pieptul nostru, pe pieptul tuturor
 poezii care sunt pe pieptul său,
 pe pieptul nostru, pe pieptul tuturor

poezul tăce-n continuare, nu înseamnă
 că vă puteţi înfrânca în cămăşile lui
 orăzătoare, nu înseamnă,
 nu înseamnă că e cazul
 să-i orătaţi unde-i gura. Dacă

poezul tăce, nu
 să-l tăceţi, să-l tăceţi
 pe pieptul său, să-l tăceţi
 în toată cea mai cumplită
 tăcere.

VASILÉ PREIDA ■

Un creion scris pe o mână
 pe hîrte înainte de moarte
 un creion spune totul despre noi,
 o noapte se lasă

Un creion scris pe o mână
 pe hîrte înainte de moarte
 un creion spune totul despre noi,
 o noapte se lasă

Un creion scris pe o mână
 pe hîrte înainte de moarte
 un creion spune totul despre noi,
 o noapte se lasă

NICOLAE PRELUPCEANU ■

Să ascuţi cum plouă şi-mi destrămă firea,
 E marele pământ revănt şi-n toamnă
 Sinuciderea corbe din zărnă strigă,
 Cucuveaua cîntă sau mai plînge-a

doamnă?

Încetarea spre toamnă dădă se aproape
 Oare lumină scîrbe şi-n toamnă
 Unde se învîrte sufletul cînd crepă
 Nuru omănuie sub privirea şi plouă

E ascunsă vestea nelubirii frînte,
 Lăptos pământul spectul maglierei mîre
 Oare-nă pînă-n corbii se aruncă,
 Negura bălăste stăpînind ce vrea

Odam răzăr abzieniei, ea te ştie aşezu
 însemnat în creierul tuşi de viaţă
 A ştiut cum moare el poezii deznădăjdie
 Şi sărăru, noştru, o să ne mai, chemă

Văch, mătrec, huzare, sint mătrec
 Mîine e ultora şi vei fi departe
 Iată mă şi-n ne somnul să-ţi lăpăr
 Iată mă şi-n ne somnul să-ţi lăpăr

IOANA PROCA ■

Încreţea mea se-a oprit în roata flutirii
 În vîntul meu, roata mea pe cerul pînă
 Umedă

Şi deodată abur-negheaţă şi deodată
 Şi-aude ceva cîrînd cu igomat în apă
 De-acolo să fi răsarit asemenea raţionărilor

O vară capricioasă şi-un imprevizibil bărbat
 Se măsoară lung cu privirea,
 Pactul este-încheiat. Nu scot nîd o vorbă

DIM. RACHICI ■

Au înfiorat flori de gheaţă,

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

De-aştelea lucea şi-aşa pe pînă
 nocturnă brazilor din Carpaţi
 de-aştelea lucea şi-aşa pe pînă

AUREL RAU ■

Iamă în pădure
 vîntul direct de pe şosea
 după ce am răsat în urmă oraşul
 lungeam în parănt

Și din care izvoră
să-mi adap seara de mină,
din orăz în alt orăz ?

RADU SELEJAN

or ghezi ghezi, mi-ai mîna
care couă tortuna
cu tunete fulgerări
și cu nori la subțiori
cu virfuri de himalai,
hăind hăuri și văi
și acedă ca acidul
robustă precum a zidul
cum e ești să fi, o fi
și-ar ghezi noaptea și zi
cînd puneti mîna pe coștea
A ta iubire de moșea
blindul

GEORGE STANCA

A ta iubire de moșea
e din cuvîntul dor
A ta iubire de moșea
Și prăvălă de tuc
Minerul, cînt de cioclitie,
Și falduri ca nu știu de nori.
Mereu în jurul tău feciori
Tot vin căci tu le ești mindria
Și răsufierea cu vecia
Tu ce unești în trei culori
Scribere din komata

MARIN SORESCU

soarele și plantele erau răslețele amprente,
patru era o amprentă de timp
pe geam de mîna mea
erau amprentele
dar el are gra
asta îl curbează și
secundele devin din ce în ce mai grele -
- Ce balborosești acolo, mă întrebă
demonul meu

Ce balborosești acolo ?

încercînd să nu ți răspund
compuneam o rubrică, și astă !
- Ce fel de rubrică, mă întrebat demonul
- O rubrică despre mersu iubitei mele
- Și cu ce vers vroai să începi cu ce
metaforă ?
- Probabil că vroiam să încep
cu o metaforă de
pe un act de la
- Com lung, com lung pentru
- Într adevăr, com lung, com lung !

NICHITA STANESCU

Pe terasa dată n alb
a unei zile obișnuite
de lîngă terasa dată în alb,
Și tu, tăcută, pe terasa dată
și-ai împărțit-o ca pe-o lămie
prin ceștile cu ceai de mușeșel
Și coștile de porțelan au început să cînte
ca niște scoici, ca n-ște scoici (de sideli)
pe terasa dată în alb (ști spun ?),
pe terasa dată în alb

NICOLAE STOIE

Doină, doină, cînt de leagăn
Al ecestui bun pămînt,
Ce te plîng şi ce te tragîn
De la faşă la mormînt,

Cîntă şi tu, doină,
Mumă de bătrîni oazi ?
De ce nepăsătoare
Cu al nostru neam vezi ?

De ne-au dat întru chipora
Acest lut şi-acest vîrduh,
Doină, tu ne-ai dat suflare,
Sfînt, al vieţii noastre duk.

Toţi ai mei cînt te cîntară
Chiar şi-n cea mai neagră zi,
Au ştiut că au o ţară
Şi că-n veci nu pot muri.

Fie o fîgăduinţă
În an vecii comunist
Dăina te-o au plîns părinţii,
Cînt o plîng şi eu, azi.

Cu o bărbătească şi prin lume
Şi aş mîncă rana pămînt,
La leagănul lărilor-mame
Fot vin, doină, să te cînt.

NICULAE STOIAN

În noaptea au şters
Prin mîncăstălele nece
Sub umbra de est

În noaptea au şters
De purici, s-au nîmicit
Sub frîgul ce-o răsarit,

În noaptea ninsoare cu nimic
Să te naşti
De Ziua Recoltei, de Paşti
De o ninsoare umedă
În toamnă şi primăvară
Pe o şurub
Cu care

De la o rădăcină pînă
De la rădăcină se vad
Aşa pe o
Rădăcină de pînă
Cîntă şi tu, doină, mîncă
Cu care fîcă şi o cămă
În rucăciul cu fieră
Dintr-o ninsoare
De sărbători cu dihozi
Şi dihoare

dintr-o lingură, dintr-o gură
dintr-o porcă şi dintr-un pupat
dintr-o cucuie de lumă
dintr-o lepdare în pat

să te naşti fiindcă nu-ş
deci pus băînd în plus
fiindcă prima e prea pură
dintr-o cămă şi o vîntă
să te cînt, natură

fiindcă în noaptea
să-nţeleg un întrag
naştea din naşterea
în care-am să intru
naştea dintr-un dintru

ION STRATAN

Cîntă soarele s-oprise-n asfinţit :
De dintr-o porcă
A plîns plînd şi floarea de cucută
În seara cînd ne-am despărţit.

De dintr-o rădăcină de naşpă,
De dintr-o trîngere de visă,
Pe dealuri ca o pată, zăă,
Într-o cămă şi soarele ninsăse

Şi ninsăse în seara de noapte
În seara de noapte
Pe o cămă mai trist simbol
A dintr-o cămă

Cu cîntă şi în noaptea ninsăse
Pe o cămă mai trist simbol
Cu cîntă şi în noaptea ninsăse
Pe o cămă mai trist simbol

Şi noi mergeam, în pas domol,
Ca dintr-o cămă mai trist simbol
Ca după cel ce ninsăse
Pe o cămă mai trist simbol

Şi cînd ne-am despărţit din vise,
Deodată fără de cuvînt,
Spre soare ne-am uitat : ea sînt,
Murea scîntîndu-se în singe

Şi aş cum se-neca în gol
Într-o splendidă mare purpurie,
Pe o cămă mai trist simbol
Al dragostei în agonia.

Alina
Pe o cămă mai trist simbol
Pe o cămă mai trist simbol
Pe o cămă mai trist simbol
Pe o cămă mai trist simbol

„Frumoasă ca o profetie,

tristă ca împlinirea ei”.

Mă privesc oginda (ele șapte obiecte
persoane,

grâu, miere, vin, un stăpîc de-argint

pentru ziua în care vom îmbrăca door
ropada

Păsori lovesc în geam,

nu se opresc la ferestrele,

să pămîntul tălăşniţei e şi iureşto,

să adormim tot to la faruri capane

ca pentru sticlele, cu boabe de vîsc.

Nu te gîndi acum că e totu

luat cu-împrumut : o viaţă trîntă

la „bomă de mîncare” a celui

care dă viaţa de Mahoma de afară-n-afară

omse vîntul că e rădăcină auzo nes

capătătoare de mîncare în război se cărbun

ca războiul război, în războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

în anul 6279 de la facerea lumii

o tunal şi a fulgerat noaptea

lor atelierul de broderie în aur

a lui război

GRETE TARTLER

Într-o zi, cînd mîncam treburile să le vîndem

la şcoală, în ziua aceea, în

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

Cine mi-a dat atîta ani de trîntă

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

din şapte

în care mi se îngodăne să pier?

ca războiul război

ca războiul război

cu nume încă neinventat,

ca războiul război

ca războiul război

un nume pe butucul cărui n-o cărut

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

Să fiu eu literă care l începe,

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

Luindu-l bucurătura de la gură

şi pe a lătel, - noua ne o dădea,

şi nu era mai bine şi mai rău

ca pînă de drămuţ cu masură

pe care-o binecuvînta cu semnul crucii

şi cînd era doar pîlă de mîlai

scadea cu un safu de pe lăa

o nu o fost mai bine şi mai rău

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

ca războiul război

GHEORGHE TOMOZEI

Intre rigoarea planificată a laboratorului supersofisticat și clipa inspirată a cercetătorului solitar

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

de la o altă parte, în laboratorul

și rapiditate, aceste teste sînt și foarte

dre și sîrînuit organizarea de laboratoare în
cîrî acestor metode (în special de către instit

uții, Iași și Cluj Napoca

Tot în cadrul laboratorului de canceroge

în acest

că intritul de sodiu folosește pe seară largă la
ate de japonezi, este cancerigen. Immediata
minat o scădere sensibilă a incidenței cancer
rului gastric în acea țară

Tot în contextul studierii factorilor de
au pînă în evidență faptul — în stadiu de la-
borator — că substanțe cu grupări NH₂ gluta-
deret efectului toxic și multigen al benzo-
pirenului, substanța cu cel mai mare poten-
țial cancerigen cunoscută azi.

și unii,

apente. În

500 000

țunilor de
nului, stud

independent 100 cu care

● În domeniul pr
puse la nece cancerigene pe secțiune indus-
triale și în țesuturi; s au elaborat metoda
put *supraviețuirea stării de sănătate* a muncit-

● În domeniul profilaxiei secundare a-m

le din grupule de vârstă cu risc crescut cu
urbane rezolvată de
a fi extinsă și în mediul rural. În loc
se desfasoară o acțiune de
marșuri și campanii
e de unitate, sănătate,
în industria pre-

sector cu este un aparat. Ma-
linzandul radiologic al ra-

— în prezent, România nu plătează protite

[illegible]

ward, so that the beam of light from the lamp may fall on the specimen at an angle of 45° to the normal of the surface of the specimen.

LIONEL NITESCULU

domnia și nici nu s-au sculat încă de servi
le, sau de păre

demonstrated a pulse
a vibrato de inv

[illegible]

...a că este provizoriu și, întrucât nu este o substitu-
...tă organism care trăiește în simbioză cu orga-
...nismul controlat imunitar. Iată ce ne declară
...în

un fenomen molecular complex. Pentru
accesul nostru in starea lenta, cea de la nua

multă originalitate de expresie și tratament
născută ocazia să se cunoască și ei, din

Experimentul Iulică Voinea

În domeniul luptei împotriva celui mai de temut flagel al omenirii, cancerul, Iulică Voinea este probabil descoperirea anului 1982. Medicul veterinar din Arad pentru care vorbesc mai întâi de toate rezultatele practice obținute, faptele cu alte cuvinte, s-a trezit în mijlocul unor trece în atenția generală, asistând cu uimire greu tănuțită la asaltul sutelor, miilor de oameni bolnavi ce au luat pe loc drumul Aradului. În fapt, erau ani de când Iulică Voinea concepea tratamentul care-l va aduce renumele, dar plină în ziua în care a deschis ușa celor doi reporteri de la „Pînăra” prea puțin în afilșoasă existență și preocupările, o viață foarte liniștită potrecându-se în locuința situată pe strada 9 Mai, la numărul 20, chiar pe malul îndiguit al Mureșului. Apoi, după numai un singur articol, totul s-a schimbat. La Arad, au început să apară tot mai mulți oameni în speranța unei șanse de viață.

La București, oficialitățile medicale au început să se aplece. Iulică Voinea a fost chemat în fața ministrului sănătății, eminentul profesor doctor Eugen Proca, care i-a cerut doctorului veterinar să explice din punct de vedere teoretic metoda sa. Practician prin excelență, doctorul arădean n-a izbutit să se exprime decât prin cuvintele sale, prea puțin convingătoare în fața unei asistențe de asemenea nivel profesional medical. Dar, lucru extrem de înbucurător, lui Iulică Voinea nu i s-au tăiat cu această ocazie aripile. I s-a atras atenția să nu mai trezeze în condiții de clandestinitate, înfrind sub incidența legii sanitare, dar totodată i s-a promis un sprijin efectiv din partea forurilor medicale superioare, pentru organizarea cum se cuvine a cercetărilor în această direcție. În chiar ziua următoare, Voinea a depus la cabinetul ministrului sănătății un memoriu, ce va sta la baza următoarelor etape privind recunoașterea oficială a metodei de tratament propusă. Totodată, O.S.I.M. a primit cererea de brevet semnată de același autor.

Au trecut de atunci câteva luni. Revista „Flacăra” a făcut tăcere în jurul subiectului pe care ea însăși l-a lansat, tocmai pentru a permite cercetătorilor să-și desfășoare muncă în liniște, fără presiuni din partea opiniei publice. Am consemnat însă în timpul respectiv răspunsul cu totul formal al Academiei de științe medicale, căreia i se trimisese spre rezolvare memoriul amintit, ca și preocupările notabile ale Centrului medicamentelor din București, ca principal beneficiar al brevetului semnat de Iulică Voinea. În fine, după ce și Institutul pentru controlul

de stat al medicamentului și-a dat acordul privind toxicitatea, experimental pe animale putea începe. La 3 septembrie s-a semnat astfel contractul cu nr. 593 privind „Cercetarea preclinică a produselor anticancerose — I. Voinea”, între CIMCL (centrala medicamentelor etc.), respectiv Laboratorul de electrografie și bioinginerie aplicată (LEBA) ca beneficiar și Institutul oncologic București, ca executant al lucrării. În contul cărui s-a virat suma de 120.000 de lei. Peste 900 de posturi și șobolani au format corpul animalelor de experiență, prima lucrare debutând la 27 septembrie. S-au format șase echipe de cercetători, în frunte cu dr. Ion Popp, șeful laboratorului de biologie și imunologie a cancerului din cadrul I.O.B. și dr. Rodica Dumitrescu, cercetătoare principală, coordonatoare a lucrării. S-au folosit pentru experiment șase tipuri diferite de tumori — o leucemie, un melanom, o formă ascitică și o formă solidă a unei tumori de prevenență umană, prin heterotransplantare etc. Practizarea tratamentului după metoda lui Iulică Voinea n-a fost însă deloc ușoară. Pentru îngrijirea a fost nevoie să se introducă o soadă, spălăturile și unsoarea au trebuit protejate, fiindcă animalele aveau tendința să se lîngă, ajungându-se pînă la folosirea unui corset ghipsat, care lăsa doar capul și picioarele afară! La ora cind scriem aceste rânduri, experimentul pe animale nu este încheiat dar, trebuie să o spunem cu probitate profesională, nu s-a dovedit prea încurajător. N-avem desigur nici un temei să ne lodem de buna-credință și profesionalismul cercetătorilor de la I.O.B., însă este la fel de posibil ca tratamentul să nu se fi desfășurat decât în condiții de maxim îmbolnăvire a animalelor de experiență, aduse la un studiu la care cu greu se mai putea cineva aștepta la minuni. Dealtfel, după părerea tovarășului Traian Ștefănescu, șeful laboratorului LEBA, acest experiment nu poate fi socotit pe deplin edificator pentru testarea metodelor de tratament ale lui Voinea. „Există indubitabile mărturii, ne spunea dintr-un, oameni care au fost tratați, se simt bine și s-au reînțors chiar la preocupările obșnuite, la muncă și la viața de familie. Pînă la metoda respectivă nu va fi testată clinic, pe un lot de bolnavi socotiți pînă la un punct drept irecuperabili, nu avem dreptul să respingem propunerea lui Iulică Voinea. După cum știți, drumul de la propunere la medicament este foarte spinos și el nu e mai niciodată linist”. În ce se privește, păstrăm speranța unui aviz favorabil, care er multumii mîile de bolnavi pe care medicina socotea „clasică” nu-i mai poate ajuta cu nimic. Așadar, chiar dacă nu i s-a pus încă punct, experimentul Voinea pare să fie nevoit să ia totul de la capăt. Aici includem desigur și sprijinul de care se poate bucura din partea noastră!

DUMITRU GRAUR ■

„Doctorul Leontopol, un mare pe înainte”

E chiar părerea doctorului Mihai Leontopol, reputat oncolog, descoperitorul produsului original „L.” folosit, cu rezultate încurajatoare, în lupta împotriva maladiei canceroase: 1982 a fost un an bun. Fără a intra în amănunte (acesta nu fost expus, la timpul respectiv, în revistă), să aducem câteva dovezi în sprijinul afirmației de mai sus.

Mai întâi că, după destule tergiversări, produsul „L.” a izbutit să depășească faza fabricării de laborator, el urmând să fie realizat pe scară industrială. Aceasta sarcină a revenit, în temeiul aprobărilor legale, întreprinderii de medicamente „București”. La I.M.B. însă, datorită sensibilității deosebite a produsului, au apărut unele dificultăți în elaborarea primelor serii, dar ele au fost (și sînt) socotite drept inerente începutului unei colaborări pe care o dorim fructuoasă și de lungă durată. În prezent însă, din cauza greutăților fabricii în cadrul stației-pilot de la Centrul medical de fonoaudiologie și chirurgie funcțională O.R.L. „Panduri”, unde doctorul Leontopol lucrează, cu bune rezultate și în fruntea unui colectiv pasionat și harnic, de multă vreme, Tot la capitolul pașilor înainte înregistrați în cursul anului 1982, să menționăm că serviciului condus de doctorul Mihai Leontopol i s-a repartizat, grație înțelegerii arătate situației respective de conducerea Ministerului Sănătății, un spațiu mai larg (6 camere). Drept urmare, tratamentele cu produsul original „L.” în corectarea și aplicarea căruia doctorul Leontopol are o experiență de 17 ani beneficiază de un ambulatoriu și o policlinică, servicii (indispensabile) capabile să satisfacă într-o măsură mai mare solicitările bolnavilor, fie ei români, fie ei străini, sosind în număr mare pe strada Mihai Gheorghe 21.

Și pe plan, că să zicem așa, extern, 1982 a fost un an de satisfacții și promisiuni pentru Mihai Leontopol și produsul său. La o oră în care studii și cercetări detaliate au demonstrat, în cadrul universităților americane din Michigan și Boston, că hidrochinona (substanță care ată la baza produsului „L.”) are un rol important în retragerea tumorilor canceroase, foruri științifice și organisme medicale din diverse țări au manifestat un deosebit interes față de realizarea oncologului român, înaintîndu-i propuneri ferme de colaborare. Astfel, Universitatea din Sienna (Italia) și Maximilians Universitat din München (R.F.G.) sînt pe punctul de a întreprinde cooperări cu Mihai Leontopol, reputatul profesor vest-german Staeher (din München) pîrînd extrem de interesat în acest sens, și mai concret, firma de medicamente

„Janni” din Milano (Italia), una din cele mai redutabile din Europa, și-a exprimat dorința de a prelua imediat produsul „L.” în vederea comercializării lui pe piața-italiană (în prima etapă), în condiții avantajoase pentru industria noastră. Ajunși aici să menționăm că, în afirmarea internațională a medicamentului „L.”, un rol important l-au jucat „Zilele urologiei din Bavaria”, ținute în localitatea Malesdorf, în toamna lui 1981, cu care prilej doctorul Mihai Leontopol a susținut o lucrare, „*Noi metode de tratament în cancerul căilor urinare*”, care a făcut mare vîlvă, atît prin noutatea celor prezentate, cît și, totodată, prin abundența și temeinicia cazisticilor înfățișate.

În cursul anului 1982 s-a pus la punct (și urmează să se finalizeze) o colaborare științifică româno-argentiniană privitoare la folosirea (și, ulterior, comercializarea) produsului „L.” în America de Sud. Șeful clinicii medicale din Mar del Plata și San Juan, doctorul Felix Pedrero a vizitat, în două rânduri, România, făcînd demersurile necesare la Ministerul Sănătății și la „Romconsult” spre a încheia un contract de cooperare pe termen lung. Opinile lui, grupate sub titlul „*Leontopol reprezintă un mare pas înainte în lupta contra cancerului*”, au fost găzduite în „Fleacă” din 5 noiembrie, oșpetele argentinian insistînd asupra interesului său, „major și imediat, de a folosi metoda, tratamentul și produsul doctorului Leontopol”.

La invitația lui Felix Pedrero, doctorul Leontopol a vizitat, împreună cu soția și fiica, Argentina între 16 și 29 august 1982. A fost, ne permitem să apreciem, o vizită fertilă. Medicul român a constatat, pe viu, că bolnavii tratați cu mostre din produsul său, la Maipo, Mar del Plata și Buenos Aires, se simt bine, chiar și cazurile disperate (Rosa Ayastuy, de pildă) mergînd spre înșănătoșire. Totodată, Mihai Leontopol a susținut, cu succes, câteva conferințe, unele științifice altele de presă, argumentele sale convingîndu-i pe ascultători, medici sau ziariști, că deține o „armă” eficace în bătălia contra cancerului. Sîmbătă, 28 august, în cadrul programului „Divulgacion científica y cultural”, compatriotul nostru a acordat un amplu interviu (50 de minute) Canalului 8 al Televiziunii din Mar del Plata. Presa argentiniană a relatat pe larg vizita medicului român (vezi —*Flacăra*— din 4 octombrie), nesfîndu-se să-l numească „eroul celei mai avansate eucerii științifice actuale” („La Capital”). „Creaatorul unei terapii revoluționare împotriva cancerului” („Clarín”) etc. etc.

Acestea fiind zise, nu ne rămîne decît să sperăm că, în temeiul pașilor înainte înregistrați în 1982, și anul care bate la ușa va fi pentru doctorul Mihai Leontopol și colectivul pe care îl conduce unul bun, care să consensueze materializarea proiectelor expuse mai sus.

OVIDIU IOANITOAIA ■

O promisiune și o speranță: dr. Gheorghe Neagoe

— *Ce mai este nou, în munca și lupta dumneavoastră împotriva cancerului, stimată dr. Gheorghe Neagoe?*

— Imediat după apariția, la 6 august a.c., a articolului din FLACĂRA, întreaga secție de chirurgie a Spitalului C.F.R. din Drobeta Turnu-Severin în care lucram a fost confruntată cu o avalanșă de bolnavi de cancer din toate culturile țării, majoritatea depășiți de orice posibilități terapeutice. Nici eu nu știu cum am reușit să mă descurc. Este adevărat că, dintre cei veniți la consultație, puțini au putut fi internați, iar dintre aceștia numai o parte au sansă de a se vindeca. Au început să solicite internarea în secția noastră pentru tratament oncologic și cetățeni din alte țări. Aș menționa doar pe Doina Cristovici din Canada, cu metastaze pulmonare după cancer mamar operat; urmează să sosească. Și încă un lucru. În urma articolului de la 6 august din FLACĂRA, s-a trecut la tipărirea celor 2 brevete. O parte dintre ele — cel cu tratamentul cancerului (77951), tratamentul osteomielitei cronice (70942), tratamentul chirurgical al prolapusului rectal total (77255), mediu de cultură pentru izolarea fungilor (77482) — au fost deja tipărite de către O.S.I.M. Aș dori să rețineli că, în tratamentul acestei boli, continuăm colaborarea cu Institutul de virusologie București.

— *Ce fel de cancer tratați?*

— Am reușit să verificăm în continuare posibilitatea noastră de a rezolva anumite forme clinice și structurale de cancer: sarcoamele și carcinoamele membrilor, mastita carcinomatoasă (cancerul mamar), metastaze pulmonare din cancer mamar, carcinoamele epidermoide primare și metastatice ale plămânului, mezoteliomul malign, Hodgkinul localizat, abordabil chirurgical, cancerul operabil al tubului digestiv, aparatului uro-genital și de laringe-faringe. Rezultate foarte bune am obținut în cancerul mamar în

care, spre surprinderea noastră, deși am abordat stadii avansate (III—IV), au avem încă recidive după cîțiva ani.

Precizăm că, în cazurile în care tumora poate fi extirpată în totalitate, vindecarea este sigură.

— *Care considerați că sînt direcțiile actuale mai importante ale cercărilor anticancer?*

— În general, la ora actuală se pune mare bază pe diagnosticarea precoce și tratamentul cancerului. Este știut că un cancer se vindecă dacă se depistează și se tratează cît mai din timp. Metodele actuale de depistare radiologică, endoscopică, scintigrafică etc. ale cancerului sînt deficitare deoarece nu reușesc să descopere formele incipiente ale bolii. De aceea se insistă foarte mult pentru a se găsi o metodă serologică ușor practicabilă, cît mai exactă și ieftină de depistare în seria a neoplazilor maligne. Pe lângă tratamentele bine verificate în timp (chirurgia, radioterapia, chimioterapia), imunoterapia reprezintă o mare speranță în tratamentul cancerului, fapt recunoscut pe plan mondial.

— *Cum apreciați rezultatele pe care le-ați obținut?*

— Noi am reușit să găsim o formulă originală și utilă de imunoterapie activă specifică și nespecifică (brevet 77951 România) care, în asocieră cu celelalte tratamente clasice, ne-a permis să obținem rezultate mult superioare în unele forme clinice și structurale de cancer. Nu trebuie să nu recunoaștem că, în ultimii ani, în cadrul chimioterapiei, reversorii au început să capete tot mai mult teren datorită eficacității mari și toxicității reduse. Aici trebuie citate, în primul rînd, tratamentele Mihai Leontopol.

— *Ce pași viitori prevedeți în lupta contra cancerului?*

— Formularea edincă a o interdicție. Iată încă una. Nu trebuie uitato tratamentele biologice pe care eu le consider de mare viitor, cu virusuri tumorice, în care Institutul de virusologie București are prioritate pe plan mondial.

Și, ca o idee a mea, în care îmi pun mari speranțe și pe care am propus-o spre rezolvare Institutului de virusologie București, este obținerea unor virusuri tumorice adaptate, antrenate specific pe structuri cancerose separate, urmînd a fi injectate bolnavilor cu structuri canceroase identice pentru care creșterea virusurilor respective a devenit dependentă de culturile de celule din astfel de tumori, recoltate chirurgical de la bolnavii respectivi sau de la alți bolnavi.

Pînă în prezent, am observat clar că anumite tulpini de virusuri tumorice usucă

ascită din mezoteliomul malign, căruia nu-i permite dezvoltarea în continuare. Avem un bolnav cu mezoteliom peritoneal cu ascită sufocantă, considerat mort dar care, de cîțiva ani, după tratament la noi, este socotit vindecat cu virusuri tumorice; de menționat că la toate celelalte tratamente, clasice, efectuate anterior în altă parte n-a răspuns favorabil.

Și încă un argument în favoarea tratamentului oncologic cu virusuri tumorice: în decursul anilor am avut cazuri de hepatită epidemică posttransfuzională la bolnavi grav cu diverse forme de cancer. În loc să evolueze în rău, din cauza hepatitei epidemice, ei se simțeau, în mod surprinzător, mult mai bine, în secolul că evoluția bolii canceroase se oprea brusc, observîndu-se chiar ameliorări importante pe perioada cît dura hepatita epidemică, perioadă în care bolnavii respectivi se simțeau mult mai bine. Observația aceasta m-a făcut să cred că virusul hepatic E inhibă dezvoltarea celulelor canceroase. Se pune întrebarea firească dacă nu este posibilă obținerea unui virus hepatic nepatogen dar cu proprietăți oncolitice? (Adică să nu producă hepatita dar să distrugă tumora canceroasă).

— *Care este poziția dumneavoastră față de tratamentul clasic al cancerului?*

— Nu excludem tratamentul complex al cancerului. Din contră, noi practicăm un tratament chirurgical oncologic la care asociem radioterapia, polichimioterapia cît mai puțin imunosupresivă și, în plus, imuno-terapia activă specifică și nespecifică, după brevetul nostru 77951 (România). Deocam-

dată avem obligația să nu renunțăm la tratamentul oncologic complex, clasic, dar la care să asociem toate achizițiile noi și utile.

— *Ce indicații și ce contraindicații generale puteți preciza pentru bolnavii de care am vorbit?*

— Sînt contraindicate următoarele produse: derivații de cortizon; vitaminele din grupul B (B12, B1, B6) și complexe vitaminice care le conțin (endonal, cavil, complex B, electovit, 9 vita, esențiale, metospar, sanasaur, mecobar etc); acid folic, foleistimul, fosfobion, vitavir alto stimulent, celulare; antibiotice de tip nepepicilinic; anti-reumatice; fizioterapie (ultrasunete, ultrasonice); hormoni estrogeni; aminoscizi esențiali (salviamis, aminofazin, arcinidă-sorbitol) etc.

Se recomandă: 1. *alimentație cît se poate de complexă*, hiperproteică, hipercalorică, în raport cu toleranța organismului; 2. *evitarea surmenajului fizic și intelectual*, a stărilor conflictuale, tensiunilor nervoase, a stărilor depresive; 3. *evitarea gripei și a oricăror boli febrile anergizante*; 4. *tratament cu vitamina C 200*, cît de mult tolerează organismul bolnavului zilnic; 5. *tratament cu vitamina A și*, în unele cazuri, *cu vitamina E*; 6. *din restul de complexe vitaminice numai simplex*, două-trei pe zi; *ceai de rostopască sau tălănească*, după indicațiile date de PLAFAR.

Vă rog să menționați că toate medicamentele contraindicate aici înseamnă pentru boala acestor pacienți ceea ce înseamnă benzina pentru foc.

DORIN GHERGHINESCU

Bani

ORIZONTAL: 1) Monedă iugoslavă, algeriană etc. — Măsură măsurilor. 2) Monedă portugheză — Moneda de aur și argint care au circulat și la noi în sec. XIX. 3) Vechi — Fiecare cu moneda sa (pl.) 4) Horia Ionescu — Monedă austriece — Oxia. 5) Legătură trairnică — Post scriptum (abr.). 6) Iașepă (Intr-un pitac!) — Nicl ieri, nicl mino — Monedă și mai veche și mai nouă. 7) Soldași — Monedă bulgărească. 8) Bucată muncă — Ban — cu două fețe. 9) Gît — Prefix pentru dublu — A treisui. 10) Tur, plimbare — Monede indiene. 11) Rău în R. F. Germania — Bani abia ieșiți din bancă — Ghid. 12) Fluviu iberic — Situația risipitorilor în ultimă instanță. **VERTICAL:** 1) Monedă grecească — Achiziat. 2) Moneda japoneze — Monedă suedeză, cehoslovacă etc. 3) Cui turrit — Monedă engleză, austriacă etc. 4) Formă de plată valabilă în timpul revoluției franceze. 5) Jenă financiară (pl.) — Monedă de la noi. 6) Moneda de aur din secolul trecut — Aur franțuzesc. 7) Dînsul — Seleniu — Na — Curs de apă. 8) Fără nici un abseni — Moneda noastră națională. 9) A brăda pămîntul — Unele de tocit — Conifer. 10) Moneda bri-

tanică (2 cuv.). 11) Piatră semi prețioasă — Avocat (pres.) — Vuleț (reg.). 12) Nichel — Boltă — Lei!

Dictionar: COL, INN.

ELENA NICULESCU
București